

Muligheden er lige så stor som faren: Sig frem nu!

Den 3. september (EIRNS) – Muligheden for at ytre sig og blive hørt er lige så stor som faren.

Selv Henry Kissinger slår alarm. Den ældre personage, der er berygtet for mange menneskefjendske handlinger, sagde ikke desto mindre den 30. september, at der skal være dialog med Rusland, at Ukraine ikke må optages i NATO, og at USA burde gøre status.

I en tale i Council on Foreign Relations' "Lessons from History Series: Conversation with Henry Kissinger" den 30. september, advarede den tidligere udenrigsminister Henry Kissinger om, at USA befinder sig "på randen af krig med Rusland og Kina pga. forhold, som vi delvist har skabt". Han opfordrede også politikerne til ikke at inddrage Ukraine i NATO.

Efter Sovjetunionens sammenbrud var hele regionen åben for omstrukturering, anførte han. "Set fra et russisk synspunkt, forsøgte USA derefter at integrere hele denne region, uden undtagelse, i et amerikansk ledet strategisk system", udtalte han, og tilføjede at denne udvikling grundlæggende fjernede Ruslands historiske "sikkerhedsbælte", fremgår det af RT's rapport.

Kissinger vurderer, at Rusland "allerede har tabt krigen", men understregede at Vesten må holde kontakten med Rusland på en eller anden måde. "En vis dialog, måske på et uofficielt niveau, eventuelt på en sonderende facon, er særdeles vigtig", erklærede han til CFR, og understregede at "i det atomare miljø" er et sådant resultat at foretrække frem for en "beslutning på slagmarken".
(<https://www.cfr.org/event/lessons-history-series-conversation>

-henry-kissinger)

RT påpegede endvidere, at Kissinger i et interview med {Wall Street Journal} den 12. august advarede om, at USA havde befundet sig "på randen af krig med Rusland og Kina om forhold, som vi delvist har forårsaget", og argumenterede for at Washington havde forkastet traditionelt diplomati, da det har "søgt at omvende eller fordømme deres samtalepartnere snarere end at gennemskue deres tankegang".

Enhver fornuftig og sandfærdig stemme tæller mere end nogensinde. På fredag den 7. oktober afholder Schiller Instituttet et online-seminar om emnet: "Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren", som vil indeholde en tale af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og præsentationer fra Amerika, herunder nuværende og tidligere lovgivere fra Mellemamerika samt Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senat fra New York, der stiller op for at fjerne senator Charles Schumer (D), som længe har støttet krigen og den økonomisk ødelæggende politik.

Invitation: Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren

Den egentlige årsag til faren for en atomkrig i verden og til optrapningen af Rusland/Ukraine-konflikten ligger i det faktum, at det neoliberale transatlantiske finanssystem er på vej mod en systemisk hyperinflationær sammenbrudskrise. Overlevelsen af dets spekulationsboble kræver, at der indføres en unipolær verden, hvor hverken alternativer til deres system eller selve den nationale suverænitet tolereres. USA og NATO må standse deres udvidelse mod øst, og de provokationer som fører os til et punkt, hvor vi ikke længere kan vende tilbage globalt set.

Schiller Instituttet har indkaldt lovgivere og forhenværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien til et seminar for at

evaluere denne farlige globale situation og drøfte politiske løsninger. Schiller Instituttet har sendt et "Åbent brev til FN": FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren", hvori der opfordres til at skabe en retfærdig ny international økonomisk orden. Vi forventer, at nuværende og tidligere lovgivere fra Argentina, Colombia, Guyana, Mexico og Peru samt eksperter i økonomi fra Tyskland, USA og andre lande deltager i seminaret.

Vi opfordrer dig til at deltage og sætte din underskrift på det åbne brev

https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1050/attachments/original/1663902630/20220922_open_letter.pdf?1663902630

DATO: Fredag den 7. oktober

TID: kl. 16 dansk tid

STED: via Zoom (med engelsk-spansk simultantolkning)

Delvis liste over talere:

1) Tyskland: Helga Zepp-LaRouche; grundlægger af Schiller Instituttet

2) Guyana: Forhenværende præsident og tidligere kongresmedlem Donald Ramotar; PPP (2011-2015)

3) Mexico: Tidligere kongresmedlem María de los Ángeles Huerta; MORENA (2018-2021)

4) USA: Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York; LaRouche Independent (2022)

5) Mexico: Tidligere kongresmedlem Dr. Rodolfo Ondarza; PT

Hvem står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche

September 30, 2022 (Neue Solidarität) – Sabotagen og den mulige langsigtede ødelæggelse af de to Nord Stream-rørledninger, Nord Stream I og II, er et angreb på Tysklands eksistentielle interesser og belaster millioner af tyske borgere og et stort antal virksomheder med insolvens og i nogle tilfælde uoverkommelige udgifter til opvarmning i den kommende vinter. Men den tilintetgør også kravet fra demonstranterne ved de seneste protester i flere tyske byer, som havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland og en åbning af de to rørledninger for at finde en løsning på de to mest dramatiske trusler, som Tyskland står over for i øjeblikket: den akutte fare for en verdenskrig, som følge af konfrontationen med Rusland, og faren for et totalt økonomisk sammenbrud, som energiprisernes eksplosion er en vigtig del af.

Hvis der nogensinde har været en situation, hvor regeringen skal overholde sin ed om at forhindre skader på det tyske folk, så kræver denne terrorhandling en kompromisløs afklaring og konsekvenser for de ansvarlige. Konsekvenserne af svaret på spørgsmålet om gerningsmændene er enorme og sandsynligvis identiske med spørgsmålet om krig og fred.

Ud over alle spekulationer om, hvem der kan være ansvarlig, er spørgsmålet helt sammenligneligt med de omstændigheder, under hvilke angrebet den 11. september fandt sted: Ligesom det

amerikanske luftrum overvåges problemfrit af den nordamerikanske luft- og rumfartskommando (NORAD), er Østersøen et af de mest nøje overvågede områder i verden, og som siden den kolde krigs dage har været kontrolleret af NATO og naturligvis af kyststaterne Danmark, Sverige, Finland og Tyskland ved hjælp af et tæt netværk af sonarer og undervandsmikrofoner, der overvåger alle bevægelser til søs og i luften.

Som ved alle kriminelle handlinger opstår spørgsmålet: Hvem havde et motiv, hvem havde den tekniske og personalemæssige kapacitet til at udføre handlingen, og hvem var fysisk til stede på stedet i det pågældende tidsrum? Nødvendigheden af at opfylde disse tre kriterier reducerer listen over mulige gerningsmænd til en meget kort liste, og i betragtning af de enorme tekniske krav, der stilles til beskadigelse af rørledninger, som er nedlagt og betoneret i havbunden på 70 eller 88 meters dybde, er der enighed på alle sider om, at kun stater har sådanne kapaciteter – og der er faktisk kun tre: Rusland, USA og Storbritannien.

En yderst nyttig vurdering¹ af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne er nu blevet offentliggjort af den schweiziske oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, der tjente i OSCE's særlige overvågningsmission i 2014 som senior planlægningsofficer og efterfølgende i OSCE's planlægningsgruppe på højt niveau som bl.a. operationsofficer. Han beskriver de betydelige tekniske udfordringer, der skal overvindes ved en sådan sabotagehandling, og reducerer derfor gerningsmændene helt klart til militære specialstyrker, hvilket øger udsigten til, at der kommer meningsfulde oplysninger om angrebet frem i lyset. Den robuste konstruktion af rørledningerne, hvis rør er lavet af specialstål omgivet af et betonkappe, der er begravet under sten og dækket af andre materialer, kræver komplekse teknikker og brug af kraftige sprængstoffer fra den militære sektor i ca. 80 meter under havets overflade.

Bosshard påpeger, at hvis den russiske flåde var en mulig synder, ville den ikke have gjort sig den ulejlighed at ødelægge rørledningerne ud for den danske ø Bornholm midt i et område, der overvåges nøje af NATO, men kunne have gjort det lettere i den finske bugt. Medmindre man altså ønskede at demonstrere den russiske overlegenhed i krigsførelse på havbunden over for NATO, angiver Bosshard som en ret usandsynlige forklaring.

Så hvis Rusland kan udelukkes som den skyldige – Rusland kunne trods alt bare have lukket for gashanen, hvis Moskvas mål havde været at “skabe usikkerhed” og drive gasprisen op, som nogle medier spekulerer i – hvilke muligheder er der så tilbage?

Jens Berger påpegede i Nachdenkseiten, at den årlige NATO-manøvre BALTOPS i midten af juni fandt sted i Østersøen, hvor 47 krigsskibe, herunder den amerikanske flåde med helikoptertransportskibet USS Kearsarge, deltog under kommando af den amerikanske 6. flåde. En del af denne manøvre var en del af Task Force 68, som opererede ud for Bornholm med ubemandede undervandsfartøjer, der kan desarmere miner, men naturligvis også teoretisk set placere dem.

Mærkeligt nok var netop denne flådegruppe omkring USS Kearsarge igen blevet registreret med positionssignaler kun 10 sømil fra Bornholm i sidste uge. Det betyder naturligvis ikke, at disse skibe var involveret, men det er meget vel muligt, at de kunne have været det.

Den russiske ambassadør ved FN, Vasily Nebensya, tilføjede yderligere bemærkninger på et møde i FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt med kort varsel fredag, nemlig at USS Kearsarge havde været i nærheden af Bornholm hele tiden siden juni, at skibets helikopterflåde havde patruljeret i Bornholm-området siden begyndelsen af august, og at disse flys flyveveje på overraskende vis faldt sammen med rørledningernes forløb. Nebensja: “Jeg understreger, at der er tale om offentlige data

om geolokalisering af sø- og lufttransport, som registreres på grundlag af signaler fra transponderne. Det betyder, at USA ikke skjulte sin tilstedeværelse, og at det gennemførte sine manøvrer på en åbenlyst demonstrativ og iøjnefaldende måde.”

Er det sandsynligt, at Rusland ødelagde rørledningerne, som der blev investeret i alt 20 milliarder dollars i, og som Rusland kunne have forventet betydelige indtægter fra på lang sigt? Putin tilbød stadig på SCO-topmødet i Samarkand for 14 dage siden at åbne Nord Stream 2 og dermed levere 55 milliarder kubikmeter om året, hvis Tyskland var villig til at ophæve sanktionerne mod Rusland.

Nu cirkulerer videoen af præsident Biden, der på en fælles pressekonference med kansler Scholz i Det Hvide Hus den 7. februar lover, at USA vil være i stand til at lukke Nord Stream 2, hvis Rusland invaderer Ukraine. Da en journalist spurgte Biden, hvordan han ville gøre det, eftersom projektet er under Tysklands kontrol, svarede han: “Jeg lover dig, at vi vil være i stand til at gøre det.”

Biden var ikke den eneste, der fremsatte sådanne trusler: Tucker Carlson præsenterede nu på Fox TV en video af Victoria Nuland, der annoncerede det samme på en pressekonference i Udenrigsministeriet tilbage i januar i tilfælde af en russisk invasion: “Uanset hvad, vil Nord Stream 2 ikke komme i brug.” Efter angrebet på rørledningerne glædede den tidligere polske udenrigsminister Radoslaw Sikorski – ægtemand til den stridslystne atlantiker Anne Applebaum – sig og henviste til Bidens løfte af 7. februar i et tweet: “En lille ting, men hvilken glæde. Tak til USA.” Tweetet er siden blevet slettet.

Det er klart, at de her anførte fakta er indicier og endnu ikke beviser gerningsmændenes identitet. Men konsekvenserne af angrebet på Nord Stream-rørledningerne er enorme. De forstærker massivt den umiddelbare udsigt til Europas afindustrialisering og afhængighed af amerikansk LNG-gas, og de eksploderende omkostninger fører allerede nu til en massiv

udvandring af virksomheder fra Europa og især Tyskland til USA. Alt dette betyder et massivt angreb på befolkningens levestandard.

Den omstændighed, at rørledningerne har lidt betydelige skader, som ifølge operatørerne på ingen måde er umulige at reparere, men som vil være meget tidskrævende, tager først og fremmest vinden ud af sejlene på deltagerne i protestaktionerne, som havde krævet, at rørledningerne blev åbnet, og at sanktionerne mod Rusland blev ophævet. Rørledningerne er ikke funktionsdygtige i den kommende vinter og fremover, og en mulig vej til en diplomatisk løsning med Rusland, også med hensyn til den voksende krigstrussel, er begravet.

Hvis det imidlertid skulle vise sig, at angrebet kun var en gennemførelse af det, som Biden havde annonceret den 7. februar i Scholz' nærvær, må Europa straks frigøre sig fra underkastelsen under USA og Storbritannien og bruge alle sine kræfter på at overvinde konflikten med Rusland og i stigende grad også med Kina med diplomatiske midler.

Under alle omstændigheder vil det amerikanske virke i baggrunden ikke være noget helt nyt. Den 27. februar rapporterede Washington Post, at Ronald Reagan havde accepteret en CIA-plan om at sabotere den sovjetiske økonomi ved i hemmelighed at give den bl.a. forurenede software, som senere forårsagede en gigantisk eksplosion i den sibiriske gasledning i januar 2004. Denne afsløring kom fra tidligere luftvåbenminister Thomas C. Reeds erindringer, som rapporterede, at denne eksplosion blot var et eksempel på den "koldblodige økonomiske krigsførelse", som CIA udførte mod Sovjetunionen i den kolde krigs sidste år. Det var økonomisk konkurs, der førte til afslutningen af den kolde krig, ikke krigsførelse eller en udveksling af atomangreb, sagde Reed.

Vi skal passe på, at de tyske politikere, der ønsker at "ødelægge Rusland", ikke frivilligt slutter sig til

gerningsmændene og dækker over forbrydelsen. De “hårdeste konsekvenser”, som Ursula von der Leyen har bebudet, skal imidlertid gennemføres, hvis vi i Tyskland ikke vil opgive os selv. Under alle omstændigheder skal det sikres, at Rusland inddrages i undersøgelserne. Det er bestemt ikke nok, at Scholz har lovet støtte til Danmark og Sverige. At Tyskland sammen med sine partnere og allierede ønsker at styrke sikkerhedsforanstaltningerne og beskyttelsen mod sabotage af kritisk infrastruktur, som regeringstalsmand Hebestreit sagde, lyder igen mere som en overgivelseserklæring end som en meddelelse om, at denne regering har til hensigt at repræsentere det tyske folks eksistentielle interesser, hvilket den med sit embedsløfte har svoret at gøre.

Det er på høje tid, at vi minder den om dette.

zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. <https://schillerinstitute.com/de/blog/2022/09/30/sabotage-an-den-nord-stream-gaspipelines-fuer-einmal-reicht-die-frage-des-cui-bono-nicht/>

Billede: Boban Markovic, CC BY-SA 3.0.png

Vil sabotagen af Nord Stream-rørledningerne være at gå over stregen?

Den 29. september 2022 (EIRNS) – Sprængningen i denne uge af begge Nord Stream-rørledninger, gennem hvilke russisk naturgas

kunne strømme til europæiske nationer, og som efter sigende forårsagede fire separate brud på rørledningerne, som det kan tage måneder at reparere, hvis overhovedet, markerer et vendepunkt i den globale sammenbrudskrise, der udgør en trussel mod hele menneskeheden. Hvorvidt denne vending medfører en yderligere acceleration i retning af en direkte NATO-Rusland-konflikt og en deraf følgende global atomkrig, eller om den viser sig at være en udløsende faktor for, at Europas og USA's befolkninger omsider beslutter sig for at sige "nok er nok", og agere for at omstøde den nuværende morderiske, destruktive politik og de eliter, der pålægger den, er dagens spørgsmål.

En kort gennemgang, af den hastigt foranderlige situation på den vestlige slagmark i kølvandet på sabotagen.

Hverken NATO eller Rusland betvivler, at rørledningerne er blevet sat ud af drift ved forsætlig sabotage. Det diskuteres også indgående, at det krævede tekniske færdigheder, som udelukkende en stat ville være i stand til at stille til rådighed, for at forvolde den slags skade. Hvilken stat (eller hvilke stater) er det afgørende spørgsmål, som er omstridt – og det kan kun behandles kompetent ved at stille spørgsmålet: cui bono, (hvem gavner det)?

Torsdag banede NATO vejen for at anklage Rusland som ansvarlig. Dets ledende politiske organ, Det Nordatlantiske Råd, udsendte en erklæring, som ikke nævnte Rusland ved navn, men som truende fastslog, at NATO's allierede "har forpligtet sig til at forberede sig på, afskrække og forsvare sig mod statslige og ikke-statslige aktørers anvendelse af energi og andre hybride taktikker med tvang", og præciserede at "ethvert bevidst angreb mod de allieredes kritiske infrastruktur, vil blive modsvaret med en forenet og resolut reaktion". Formuleringen er et ekko af NATO's artikel 5 om kollektiv handling. På et tidspunkt begyndte NATO og efterretningstjenesterne udtrykkeligt at pege fingre ad Rusland.

Ruslands præsidentielle talsmand, Dmitrij Peskov, afviste beskyldningen mod Rusland som latterlig – hvad har Rusland at vinde ved at ødelægge landets egen gaskapacitet – men han antydede også, at sabotagen forekom at være “en form for terrorangreb, muligvis på statsligt niveau”. Rusland har indkaldt til et hastemøde i FN’s Sikkerhedsråd for at drøfte en undersøgelse af hændelsen, som nu forventes at blive afholdt fredag eftermiddag den 30. september. Men som Peskov advarede, forekommer betingelserne for den form for tæt samarbejde, der kræves for at gennemføre en seriøs undersøgelse, at være praktisk talt ikke-eksisterende.

“Washington skubber situationen i retning af en direkte konfrontation mellem de store atommagter, der er forbundet med uforudsigelige konsekvenser”, advarede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i sin artikel i The National Interest den 28. september med titlen “Cuban Missile Crisis 2.0 Over Ukraine?” Antonov hæftede sig ved illusionen hos de amerikanske og britiske militære planlæggere, der ubekymret diskuterer mulighederne for en “begrænset” atomkonflikt, som om “kun” Europa ville blive berørt og ikke USA. Antonov mindede om: “Dette er et ekstremt farligt ‘eksperiment’. Det er sikkert at antage, at enhver brug af atomvåben hurtigt kunne føre til en optrapning af en lokal eller regional konflikt til en global konflikt.”

Den pensionerede amerikanske oberst Richard Black udsendte i denne uge et åbent brev til den amerikanske kongres, der på samme måde advarede om den voksende atomare risiko i Ukraine-konflikten. Oberst Black advarede om, at “løs snak om at iværksætte et atomangreb rettet mod Rusland” fra ledende republikanere og demokrater synes at udgøre “et bevidst forsøg på at vænne amerikanerne til tanken om atomkrig”. Men der vil ikke være nogen begrænset, gengældende atomudveksling på nogen som helst amerikansk brug af disse våben. “Rusland ville igangsætte en øjeblikkelig, massiv nuklear respons, herunder luft- og jordbaserede hypersoniske missiler og ballistiske

missiler afsendt fra ubåde. Hver russisk ubåd vil affyre 100 atomspræghoveder, hvilket er tilstrækkeligt til at afbrænde hele området omkring den nationale hovedstad eller det vesteuropæiske industrielle kerneområde... Atomkrig er utænkeligt; fred er en bedre fremgangsmåde”, opfordrede han kongresmedlemmerne.

Denne forfærdelige atomfare, kombineret med det accelererende sammenbrud i folks muligheder for at få adgang til mad, bolig, elektricitet, lægehjælp og en anstændig uddannelse, enten på grund af deres uoverkommelige omkostninger eller fordi disse livsfornødenheder ikke længere er til rådighed, har skabt kimen til en generel eksplosion blandt befolkningerne i Europa og USA. Nu kommer der i tillæg til denne krise nyheden om, at NATO og vestlige regeringer muligvis bevidst har skubbet Ukraine-konflikten ind i en direkte NATO-Rusland-konfrontation ved at sprænge rørledninger i stykker, som kunne have skaffet gas til Europa til en overkommelig pris.

Troen på, at USA står bag angrebet, dominerer diskussionen på flittigt læste alternative mediesider som NachDenkSeiten, hvis motto er: “For alle, der stadig har egne tanker”. Overvej konsekvenserne for de transatlantiske forbindelser af det, som Albrecht Müller, redaktør af dette site og en institutionel person, der tidligere har været planlægningschef for to socialdemokratiske kanslere og siddet i Forbundsdagen i syv år, skrev i dag:

“Det er endnu ikke 100 % sikkert, at USA står bag sabotagen af de to rørledninger i Østersøen. Men beviserne og interesserne taler for det... Er vi egentlig klar over, hvad det indebærer? Vores vigtigste allierede, som de fleste tyskere og det officielle Tyskland betragter som en ven i politik og medier, ødelægger transportruten for vores vigtigste energiforsyning og dermed et vigtigt fundament for industriel aktivitet i vores land... At svække en industriel konkurrent i Europa permanent. At trække industrivirksomheder væk fra Tyskland til USA! At dokumentere at USA hævder at være den eneste

verdensmagt. Vi bør være klar over, hvad det indebærer. Det er den brutale afslutning af et venskab... Vores problem er USA. I har også sørget for, at forståelsen med Rusland torpederes. Millioner af tyskere vil lide under følgerne heraf.”

Også inden for USA er der signaler om, at nogle institutioner erkender, at løgnene er gået for vidt, og at der er for meget på spil, og at det amerikanske folk hellere må mobilisere sig mod krigsfremstødet. Tirsdag aften udsendte Fox News' Tucker Carlson et frontalangreb, der rejste muligheden, endog sandsynligheden for, at USA havde sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften, og dermed “er trådt ind i en ny fase”. En fase, hvor USA er i direkte krig mod verdens største atommagt”. Onsdag blandede den tidligere præsident Donald Trump sig og advarede med “World War III anyone?” som respons på videoen med præsident Biden, der lovede at lukke Nord Stream 2 i februar, på den ene eller anden måde. USA's ledere skal “forblive ‘cool, calm and dry’... ikke gøre tingene værre med sprængningen af rørledningen”, advarede Trump. En forhandlet aftale må “gennemføres NU”. Begge sider har brug for og ønsker det. Hele verden er involveret.” Han meldte sig frivilligt til at stå i spidsen for forhandlingerne.

Hvis det ender med at vise sig, at NATO og USA faktisk var ansvarlige for at ødelægge Nord Stream-rørledningerne, drevet til et sådant vanvid af deres kollapsende transatlantiske finanssystem, kan den gryende erkendelse af hvad det virkelig indebærer, være tilstrækkeligt til at vække befolkningerne i Europa og USA til at tvinge deres politiske ledere til at agere for at standse dette vanvid.

Foto: Brett Sayles, Pexels

Norsk støttede russisk-amerikanske back-channel-samtaler?

Sept. 29, 2022 (EIRNS)—The Russian International Affairs Council has reported that the Norwegian Center for Conflict Resolution (NOREF) sponsored a meeting of Russian and U.S. “experts” on Sept. 16. NOREF, which played a key role in facilitating Palestinian-Israeli negotiations which concluded in the Oslo Accords, specializes in hosting both formal Norwegian or international negotiations (“Track One diplomacy”), and “Track Two diplomacy,” the name used for back-channel discussions between contending sides in the form of informal dialogue between unofficial representatives of the contending sides. The Russian-American talks were clearly of the Track 2 form, “a key characteristic of [which] is the need for discretion,” NOREF reports.

Thus, RIAC named the Russian participants, not the Americans. The NOREF site provides no public information on its meetings, appropriate to its “Track two” role. The RIAC note reads:

“On September 16, 2022, with the support of the Norwegian Center for Conflict Resolution (NOREF), a remote meeting was held for a group of Russian and American experts to discuss the state and prospects for the development of bilateral relations between Russia and the United States in the context of the European security crisis and the Russian special military operation on the territory of Ukraine.

“In particular, the discussion focused on the risks of this conflict escalating and reaching the level of direct military confrontation between Russia and NATO, the impact of midterm elections to the U.S. Congress on American approaches towards the Russian-Ukrainian conflict, the dynamics of interaction

between the two countries on the conflict situations in the Middle East and other regions of the world, prospects for restoring dialogue on strategic arms control, and other issues.

“Russian side at the meeting was represented by Andrey Kortunov, RIAC Director General; Dmitry Suslov, RIAC Member, Deputy Director at the Center for Comprehensive European and International Studies of National Research University Higher School of Economics (HSE), Senior Lecturer, Deputy Director, Council for Foreign and Defense Policy; and Nikolay Surkov, RIAC Expert, Senior Researcher at IMEMO RAS.”

Foto: chepté cormani, Pexels

Schiller Institutet deltager i et DIIS seminar om atomkrig og nedrustning

KØBENHAVN, 27. september – Meget passende afholdt Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) i dag et arrangement med titlen “Atomkrig og fremtidsudsigterne for atomnedrustning”, og to organisatorer fra Schiller Institutet deltog. Seminaret var hybridt, både med folk i lokalet og live via internettet.

Her er et link.

En folder med dagens ledende artikel af LaRouche-bevægelsens formand, Helga Zepp-LaRouche: “Wake up or you may not be here next week”, blev uddelt.

Det meste af seminaret og diskussionen handlede om udsigterne

for atomnedrustning, men der var også henvisninger til den farlige situation mellem NATO-Ukraine og Rusland, hvor der er en åben diskussion om mulig anvendelse af atomvåben.

Under den første del af seminaret talte en britisk ekspert i nedrustning, hovedsagelig om nedrustning, men med hensyn til den aktuelle situation beskyldte han udelukkende den russiske part for at true med at gøre brug af atomvåben.

I begyndelsen af spørgerundens anden del spurgte ordstyreren, DIIS-forsker Rens van Munster, om Putins trussel om at bruge atomvåben, hvis den territoriale integritet trues, hvilket nu er blevet farligere efter folkeafstemningerne, og efter at USA har meddelt, at det vil medføre katastrofale konsekvenser. Er dette retorik, eller bringer det os tættere på en atomkrig?

Under den næste spørgerunde kunne en organisator fra Schiller Instituttet give en orientering om de vigtigste punkter i Helgas advarsel (ved 2 timer og 10 minutter): at den nuværende krise er værre end Cuba-krisen; at det er som to hurtige atomtog, der er på vej mod sammenstød, og at de kan kolliderede allerede i denne uge efter folkeafstemningen i det østlige Ukraine; at der også har været trusler om atomangreb og forebyggende atomangreb fra NATO's side; at russerne har den opfattelse, at Vesten er ude på at splitte Rusland; og at Helga har opfordret folk i Vesten til at tale åbent om faren og om behovet for forhandlinger af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hun rundede af med at spørge de fire paneldeltagere, hvad der kan gøres for at bringe os tilbage fra afgrunden?

Tom Sauer, en forsker i nedrustning fra Belgien svarede, at spørgsmål om nedrustning er langsigtede anliggender, men som denne kvinde påpegede, med henvisning til organisatoren, har vi i denne uge et atomart problem i Ukraine. I Ukraine har vi en atomvåbenstat, der angriber en ikke-atomvåbenstat. Vil Putin bruge atomvåben? Det ved jeg ikke. Folk troede ikke på Putin, da han i 2008 advarede om, at hvis Ukraine ville

tilslutte sig NATO, ville Rusland indtage Krim og det østlige Ukraine, eller før februar, at han ville bruge troppeopbygningen ved grænsen til at angribe, og jeg ved ikke, om han vil bruge atomvåben nu, men det er meget faretruende.

Den vigtigste udtalelse under hele arrangementet kom fra John Kierulf, pensioneret dansk diplomat fra Udenrigsministeriet i Danmark. I sine indledende bemærkninger fortalte han, at USA har en politik for et såkaldt atomart overrumplingsangreb [first strike]. Det er kun Kina, som ikke har det. Mod slutningen af seminaret opfordrede ordstyreren ham til at uddybe dette. Han citerede fra Daniel Ellsbergs bog, "The Doomsday Machine": Confessions of a Nuclear War Planner:

"Ligesom de bomber, der ødelagde Hiroshima og Nagasaki, ville ethvert fremtidigt angreb med et enkelt taktisk atomvåben i nærheden af et tætbeholdt område, dræbe titusinder til hundredtusinder af ikke-kampdeltagere, ligesom dengang. Derfor er nærmest en hvilken som helst trussel om første brug af et atomvåben en terrortrussel. Enhver nation, der fremsætter sådanne trusler, er en terrornation. Det omfatter USA og alle dets allierede [det omfatter os, tilføjede han], herunder Israel, sammen med Rusland, Pakistan og Nordkorea."

Kierulf tilføjede, at hvis den handling, som man vil udføre, er ulovlig, så er truslen også ulovlig. Vi har ikke brug for dem, da nutidens konventionelle våben kan udslette ethvert militært mål. Atomvåben er selvmord eller altødelæggende våben. Afskrækkelse har fejlet ved mange lejligheder.

Han sluttede med at citere fra en tale, som præsident Reagan holdt i 1984, som var rettet til den amerikanske kongres, om hvorfor atomvåben bør afskaffes:

"En atomkrig kan ikke vindes, og må aldrig udkæmpes. Atomvåben forårsager ubeskrivelige lidelser og drab på uskyldige civile. De er ulovlige i henhold til den humanitære folkeret og er en forbrydelse mod menneskeheden. De er ubrugelige som

afskrækkelse. De koster milliarder af dollars og giver ingen sikkerhed. Tværtimod vil enhver brug af atomvåben ødelægge vores civilisation og natur. Det vil sige alt menneskeliv og alle levende arter.”

Zepp-LaRouche: Vågn op nu, for ellers eksisterer du måske ikke mere ved denne tid i næste uge

Den 26. september 2022 (EIRNS) – En overdrivelse? Desværre ikke.

Verden er på vej mod et atomart opgør mellem USA-NATO og Rusland, med alt for få stemmer i Vesten, der hæver sig i protest og kræver alternativer, advarede Helga Zepp-LaRouche i en politisk diskussion med LaRouche-bevægelsens organisatorer mandag eftermiddag. “Denne nuværende krise omkring Ukraine er langt, langt mere farlig end Cuba-krisen i 1962. Den udgør en eksistentiel trussel mod hele civilisationen.”

Det er næsten som om verden eksisterer i to parallelle universer, erklærede Zepp-LaRouche. På den ene side er Ruslands ledende kredse fuldt ud overbevist om, at Vestens NATO-struktur er ude på at ødelægge Rusland i sin helhed, at splitte det i småstykker og “afkolonisere” det, som forskellige tænketanke åbent opfordrer til. Præsident Putin udtrykte dette i sin tale til den russiske nation den 21. september. Udenrigsminister Lavrov og ambassadør Antonov har udtalt det samme både hjemme og i udlandet. Og en udtalelse fra den indflydelsesrige Izborsk Club, ligeledes den 21.

september, talte på vegne af mange i Rusland, da den advarede om, at dette er "et skæbnesvangert øjeblik i historien". Den voldelige konfrontation mellem Rusland og Vesten medfører det ultimative spørgsmål: Vil Rusland overleve i denne kamp, eller vil det endelig og uigenkaldeligt forsvinde. En stor krig er umiddelbart forestående."

I det "andet" univers er NATO og Vesten fast besluttet på at bruge Ukraine-krigen til at gennemtvinge deres årtier gamle dagsorden om at "afkolonisere" eller fuldstændigt opsplitte Rusland i magtesløse ministater – en politik, som Zbigniew Brzezinski og andre aktiver fra London længe har været fortalere for. De har gentagne gange i løbet af det sidste år, højere og højere for hver dag, erklæret, at de er fuldt ud parate til at anvende atomvåben for at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og kapitulere.

"Tingene er ved at gå grueligt galt", advarede Zepp-LaRouche. Vi har to højhastighedstog – atomtog – som kører mod hinanden, og der vil ske en togulykke, medmindre dette afværges i de kommende dage.

Begivenhederne i de sidste 24 timer har blot bekræftet denne vurdering. Folkeafstemningerne er i gang i de fire regioner i Ukraine, og alt tyder på, at der både er en meget stor valgdeltagelse, samt at der vil være en overvældende stemmeprocent til støtte for tilslutning til Rusland – som det var tilfældet med Krim tilbage i 2014. Afstemningen afsluttes den 27. september, og russiske parlamentarikere mener, at de sidste faser for regionernes tilslutning vil være gennemført inden den 30. september. På det tidspunkt vil de blive betragtet som en del af Rusland – {og forsvares som sådan af Moskva}.

I går blev udenrigsminister Tony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan sendt ud for at fortælle det nationale tv-publikum, at: "Vi vil ikke anerkende de falske folkeafstemninger", som Sullivan udtalte på CBS, "og vi vil

håndtere dette område som det det er – ukrainsk territorium, ikke russisk territorium. Og vi vil fortsætte med at støtte ukrainerne, når de forsøger at ophæve besættelsen af dette område”. Og så for en god ordens skyld: “Enhver brug af atomvåben vil blive mødt med katastrofale konsekvenser for Rusland”. Blinken foretrak at true med, at Rusland ville lide “forfærdelige konsekvenser”.

Zepp-LaRouche afrundede sine bemærkninger med en skarp advarsel: “Vi er nødsaget til at indlede en komplet rød alarm-mobilisering. Hvis der ikke lyder nogen tydelige stemmer af uenighed fra USA og Europa, vil dette i sig selv udgøre en faktor i Moskvas strategiske vurdering.”

Vi må ændre den opfattelse i udlandet, at der næsten ikke er nogen forstandige stemmer i USA og Europa , eller i det mindste ikke tilstrækkeligt indflydelsesrige stemmer til at ændre den nuværende kurs mod atomar udslettelse. Disse stemmer må hæves {nu}, og højt – stemmer der forstår, at der er et grundlag for en forhandlet løsning på krisen i Ukraine, bygget op omkring en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til {alle} nationers behov.

Fremtrædende russere er opmærksomme på, og har erklæret det offentligt, at Lyndon LaRouches stemme har været afgørende, som den nødvendige formidler af ideer til en sådan politik til gavn for begge parter, og det er derfor, at deres fjender ønsker at stoppe talerne på Schiller Instituttets konferencer.

Foto: Loc Dang, Pexels

Planlægger London en Krimmissilkrise til oktober?

Den 23. september 2022 (EIRNS) – “Der er én ting, og kun én ting, som kunne redde verden, og det er, at Amerika skulle føre krig mod Rusland i løbet af de næste to år og etablere et verdensomspændende imperium ved hjælp af atombomben.” – Bertrand Russell, september 1945.

Hvordan er vi nået hertil, til det, som den tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marinekorpset kalder “et sekund i midnat”? “Dommedagsuret er bogstaveligt talt et sekund i midnat, og vi i Vesten kan udelukkende bebrejde os selv”. Hvem har på vores vegne besluttet, at der skal erklæres atomkrig mod Rusland? Hvornår blev det besluttet, og hvorfor var vi ikke (mentalt) til stede?

I en vis forstand kan man hævde, at denne beslutning blev truffet lige efter den 12. april 1945, hvor præsident Franklin Delano Roosevelt døde. Hvad angår spørgsmålet om, hvem der har besluttet sig for atomkrig, så overvej ordene fra London Economist fra 2007, da artiklen fremadrettet omtalte det, som tidsskriftet forventede, ville blive indført af den på daværende tidspunkt ikke-valgte Barack Obama: “I det farlige andet årti af det (21.) århundrede, da Vladimir Putin genoptog sin tredje periode som russisk præsident og stod klar til at invadere Ukraine, var det EU, der fik Obama-administrationen til at true med massiv nuklear gengældelse.”

Er det Storbritannien, som på tærsklen til 60-årsdagen for Cuba-krisen i oktober 1962 skubber verden mod termonuklear udslettelse? Den tidligere tyske CDU-talsmand for forsvarsanliggender, Willy Wimmer, valgte i sin beskrivelse af den forandrede strategiske realitet, som verden nu står over for, når folkeafstemningerne er afsluttet i næste uge, i de fire områder, som nu er besat af Ruslands særlige militære

operation, at minde verden om, at NATO havde overtrådt folkeretten ved at indlede krig mod Serbien i 1999. Den militære aktion blev gennemført under dække af noget, der hedder "Responsibility To Protect"(ansvar for beskyttelse). RTP blev første gang introduceret for offentligheden af Londons Tony Blair under en tale, som han holdt i Chicago Economic Club. "Det tog Tony Blair én tale i 1999 at lokke den vestlige verden i en fælde med en endeløs række af interventionistiske krige. Vi bekymrer os måske om befolkningen i Tibet, Baghdad og Libyen, men er vi menneskehedens frelsende riddere?" spurgte forfatter Geoffrey Wheatcroft i en artikel fra 2011, "Once Upon a Time in Westphalia". Evig krig, skrotning af den Westfalske Fred i 1648, der i over tre århundreder har været en hjørnesten i civiliseret krigsførelse, har udgjort britisk politik siden 1999. Nu, hvis ikke den forhindres af indsatsen fra enkeltpersoner og organisationer, som arbejder sammen med Schiller Instituttet, vil den anglo-amerikansk tilskyndede permanente krig " foregå termonukleart", uanset hvad der bliver fremført om det modsatte.

Den bagvedliggende nødvendighed af at fremme dyre, forgæves krige, som ikke kan vindes, er det neoliberale systems moralske og økonomiske fallit. Men det er den malthusianske, rovgriske tankegang og den forfaldende dødkultur, som den transatlantiske verden er sunket ned i, der har et endegyldigt greb om de allerede fortrængte angloamerikanske "herrer af universet". Det Britiske Imperiums hånd, kong Charles, holder og tynger den globale bevidsthed. Krigsvåbnene er også rettet mod Europas befolkninger, og der er oprør i luften og i gaderne over for dette selvforskyldte vanvid. I virkeligheden har Europas og Amerikas befolkninger imidlertid altid været betragtet som overflødige, hvilket bibringer en makaber ironi til sloganet "nu er vi alle ukrainere". Varme, mad og sundhed vil blive taget fra dem alle, nu, medmindre de kæmper. Disse befolkninger må bringes til at indse, at det finansielle oligarki også har sat dem på en universel "dræberliste". Helga

Zepp-LaRouche, den amerikanske senatskandidat Diane Sare og de tusindvis af andre, der er udpeget på de ukrainske lister, er blot de første.

Husk Storbritanniens gale kong Charles' ord på sidste års COP26, "Halloween-klimatopmøde": "Med en voksende befolkning, der lægger et stigende pres på planetens begrænsede ressourcer, er vi nødt til at reducere CO2-udledningerne hurtigst muligt... Her er der behov for en omfattende militærlignende kampagne for at samle den globale private sektors styrke." Alle tilgængelige ressourcer skal sættes ind – ikke "for at stoppe den globale opvarmning", men for at føre total krig mod Rusland og Kina og alle, som modsætter sig denne totale krigspolitik. Formålet bag påskuddet om den globale opvarmning er nu blevet fuldt ud afsløret.

Den yderst krigeriske premierminister, Liz Truss, har netop opfordret til et "økonomisk NATO", hvilket afslører, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet konsekvent har fastholdt, at sanktionspolitikken i virkeligheden var, med den franske finansminister Bruno Le Maire's ord, "total finansiel atomkrig". "Lad os gøre det klart. Vi ønsker at ramme hjertet af det russiske system, vi sigter mod Vladimir Putin, vi sigter mod oligarkerne, men vi sigter også mod hele den russiske økonomi." Der er ingen tvivl om, at Truss, den tidligere udenrigsminister, nu også vil forsøge at gennemføre, især over for de afrikanske, sydamerikanske og asiatiske nationer, der forsøger at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, anbefalingerne i Chatham House-rapporten fra juni 2022: "NATO Must Prioritize Climate Change as a Security Issue" (NATO skal prioritere klimaændringer som et sikkerhedsanlæggende).

Vi er nu nået frem til "et sekund før midnat", hvor USA og Storbritannien direkte indsætter den fascistiske Azov-bataljon, som er forstærket med mange uddannede specialister og NATO-personel og -våben, og som fører en "afghansk" lignende krig ved Ruslands grænse, ved hjælp af det som er

blevet benævnt "Resistance Operations Concept". Men hvis alt går som planlagt, kan disse styrker allerede om nogle få dage befinde sig inden for Rusland, som følge af de folkeafstemninger, der nu afsluttes. The Economist opfordrer til flere våben, mere træning og yderligere penge til Ukraine. Så er der artiklen fra 20. maj af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI): "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea" (Denne krig indebærer stadig nukleare risici – især i forbindelse med Krim): "Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så se sig nødsaget til at overveje en række yderligere muligheder for optrapning, f.eks. at sætte sine atomstyrker i højere beredskab. Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin antage, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville betyde et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de ønskede at forfølge deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare, der er forbundet med en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser."

Alle fornuftige personer, især dem med nogen som helst indflydelse, må slutte sig til Schiller Instituttet og tage bladet fra munden nu. Hundredvis, tusindvis af mennesker burde rykke så meget som muligt af deres tidsplaner, for at afsætte oktober måned. Kontakt andre du kender, og giv dem mulighed for at deltage. På vegne af det, som verden bekæmpede fascismen for at bevare, til ære for de 100 millioner, der døde som ofre af den ene eller anden årsag i disse år, og i anerkendelse af vores gæld til dem, der endnu ikke er født, herunder på andre planeter, må vi ikke svigte menneskeheden, i det der i de kommende uger, dage og timer kan vise sig at blive den farligste periode i hele menneskehedens historie.

Foto: Irina Zimno, Pexels

Rand Corporation og den amerikanske hær indledte Ukraine-operation i 2019 – Moon of Alabama, Caitlin Johnstone, Jimmy Dore m.fl.

Den 22. september 2019 (EIRNS) – Kritikere af det militærindustrielle kompleks har bemærket, at den igangværende konflikt i Ukraine, som kommer tættere og tættere på en nuklear konfrontation, ser ud til at have været en del af en planlægning, fremlagt i et 354-siders Rand Corporation-dokument, "Extending Russia: Competing from Advantageous Ground", som den amerikanske hær har indgået kontrakt med, og som blev offentliggjort i 2019.

Moon of Alabama dækkede det, og podcaster Jimmy Dore blev tilskyndet af den australske blogger Caitlin Johnstone til at producere en kort udsendelse om dokumentet i går. Dore afslørede simpelthen, hvordan Ukraines militære operation, som er koordineret og betalt af den amerikanske regering og andre NATO- og EU-institutioner, følger de anbefalinger, der gives i "Extending Russia", i hovedtræk med ringere resultater end forventet.

Det ser ud til, at Rand nu er blevet lidt flov over hele sagen og ønsker at flytte skylden fra dem, der har skrevet teksten, til dem, som har læst den. De har indsat en erklæring på deres hjemmesides introduktionsside, hvor der er anført: "Redaktørens bemærkning, september 2022: Vi opfordrer dig til at udforske denne rapport og den ledsagende forskningsrapport.

Eftersom russiske enheder og personer, der sympatiserer med Putins beslutning om at invadere Ukraine, har misfortolket denne forskning i de seneste uger, tilskynder vi dig ligeledes til at udforske denne nyttige ressource om Ruslands tilgang til propaganda med 'brandslukning af løgn' og vores forskning om begrebet 'sandhedsforfald', som er et fænomen, der til dels skyldes spredningen af desinformation."

Dores indledende citat er Rands forklaring om, at de søgte efter "muligheder, der afslører omkostninger, som kunne skabe ubalance og overbelaste Rusland." Man tilføjede, at resultatet ville være "ideelt set større byrder end dem, der ville blive tilføjet USA for at forfølge disse muligheder", og "Indførelse af mere indgribende handels- og finansielle sanktioner ville ... sandsynligvis nedbryde den russiske økonomi, især hvis sanktionerne er omfattende og multilaterale. Således vil deres effektivitet afhænge af andre landes vilje til at deltage i en sådan proces. Men sanktioner er forbundet med omkostninger og, afhængigt af deres strengthed, betydelige risici." Rand tog fejl i deres prognose af den skade, som Rusland blev forvoldt.

Rand fortsatte med at rådgive om, hvordan man skulle overveje "dødbringende støtte til Ukraine", som kunne "fremprovokere en meget bredere konflikt, hvor Rusland på grund af sin geografiske nærhed ville have betydelige fordele."

Dore fortsatte i yderligere ti minutter med at belyse Rand-anbefalingerne, med advarsler angående deres gennemførlighed. De overvejelser, som blev behandlet, omfattede positionering af bombefly, jagerfly inden for rækkevidde af Rusland og taktiske atomvåben i Europa og Asien", for at "lokke Rusland ud i et dyrt våbenkapløb ved at bryde ud af ordningen om atomvåbenkontrol".

Kort sagt var Rand-rapporten tæt pakket med råd om at forsøge en række udstationeringer, hvoraf mange kunne udløse russiske kontraindsatser eller modangreb med en umådelig destruktiv kapacitet. Adskillige af de muligheder, der blev undersøgt,

minder meget om det der rent faktisk er sket, og som kulminerede i præsident Putins trussel om at gengælde kraftige eller nukleare trusler på lignende vis.

Dore's

udsendelse: <https://www.youtube.com/watch?v=oVjPh-8JMJQ>.

Åbent brev: FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren

Den 21. september 2022 (EIRNS) – Følgende åbne brev til FN blev offentliggjort i dag, i fællesskab af Schiller Instituttet og Foundation to Battle Injustice. Det er tilgængeligt til at underskrive, online, og omfattende udbredelse.

FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren!

Foundation to Battle Injustice har med et offentligt brev appelleret til FN om at afskaffe Myrotvorets-listen, som er målrettet 4.000 internationale journalister og andre institutionelle personer med henblik på attentat ("likvidering"), og kræver en strafferetlig undersøgelse af baggrunden for denne operation. Mange af disse journalister er på denne liste, fordi deres beretninger ikke var i overensstemmelse med den "tilladte officielle fortælling" fra NATO om situationen i Ukraine. Men andre er på denne liste, fordi de kræver en diplomatisk løsning, inden krigen eskalerer ukontrollerbart.

Vi er hastigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det seneste møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe i

Ramstein, bragte krigen op i et højere gear ved at lade NATO-medlemsstaterne sende stadig mere sofistikerede præcisions- og langtrækkende våben til Ukraine, og efterhånden er det tydeligt, at dette er en krig mellem NATO og Rusland. Den ukrainske forsvarschef, Valerij Zaluzhnyi, hævder, at Rusland er på nippet til at anvende taktiske atomvåben, og kræver at Vesten foregribende skal indsætte "det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed" mod Rusland. Og den ukrainske regerings "Kiev Security Compact" kræver et egentligt medlemskab af NATO og EU, som giver en beskyttelse af artikel 5-typen, hvilket vicechef for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, har karakteriseret som "prologen til Tredje Verdenskrig".

Den virkelige årsag til krigsfaren og denne optrapning ligger i det faktum, at det transatlantiske neoliberale finanssystem er på vej mod en hyperinflationær sammenbrudskrise, som det var tilfældet i Weimar-Tyskland i 1923, hvilket er forårsaget af den årtier lange pengepolitiske profitmaksimering og likviditets-indsprøjtninger. Krisen i dette system påvirker allerede nu den ganske verden, men især udviklingslandene, med eksploderende fødevarer- og energipriser.

Den eneste måde at afværge faren for Tredje Verdenskrig, som truer med udslettelse af hele menneskeheden, er at erstatte det nuværende håbløst bankerotte system med et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods, som genopliver verdensøkonomien og især tilvejebringer billige, langfristede kreditter til reel økonomisk udvikling i det Globale Syd. Da både krigsfaren og truslen fra den overhængende kollaps af finanssystemet berører hele verden, er FN's Generalforsamling det rette sted at tage initiativ til at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden og må tage skridt til dette nu.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at sikre en åben og fri debat om behovet for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, ikke kun til alle

journalister og enkeltpersoner der står på Myrotvorets liste, men for alle mennesker, som bidrager med ideer til at gøre verden til et sikkert og bedre sted.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at indkalde til en ekstraordinær hastekonference for at gennemføre en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og give udtryk for denne hensigt ved at vedtage en resolution herom.

Underskriv det åbne brev
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_un_no2

For yderligere oplysninger, se <https://schillerinstitute.com/>

“Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelse fejler

Den 19. september 2022 (EIRNS) – Hvis man er en regelmæssig læser af denne rapport, blev man sikkert chokeret sidste torsdag den 15. september over at erfare, at chefen for de ukrainske væbnede styrker, general Valeriy Zaluzhnyi, havde været medforfatter til en artikel, som blev offentliggjort på det ukrainske nyhedssite Ukrinform den 7. september, hvori det hævdes, at der var tegn på, at Rusland forberedte et atomangreb i Ukraine, og at det derfor er “yderst nødvendigt ... [at] ethvert russisk forsøg på konkrete tiltag til benyttelse af taktiske atomvåben må foregribes ved at anvende det samlede

arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed". Vi advarede dengang om, at "en så uhørt farlig og provokerende artikel aldrig kunne være blevet skrevet, endsige offentliggjort, uden forudgående godkendelse fra de amerikanske, britiske og NATO-styrkerne, som fører krigen." (<https://www.ukrinform.net/rubric-ato/3566404-prospects-for-running-a-military-campaign-in-2023-ukraines-perspective.html>)

Advarsel bekræftet.

I løbet af den forgangne weekend offentliggjorde Atlantic Council – en Washington-baseret tænketank der er finansieret af det britiske udenrigs- og Commonwealth-ministerium, NATO og det amerikanske udenrigsministerium, og som har spillet en ledende rolle i den åbenlyse støtte til krig mod både Rusland og Kina – et "Notat til USA's præsident", der opfordrer til netop denne politik med forebyggende atomkrig, under overskriften "How To Deter Russian Nuclear Use in Ukraine-and Respond if Deterrence Fails" (Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelsen fejler). Forfatteren, Matthew Kroenig, er fungerende direktør for Atlantic Councils Scowcroft Center for Strategy and Security, tidligere CIA- og forsvarsministeriel analytiker, og er en velkendt og desværre indflydelsesrig fortaler for krig under dække af "afskrækkelsesteori". I maj 2022 blev han udpeget som kommissær i Kongressens kommission om USA's strategiske position.

Som vi dokumenterer nedenfor, præsenterer Kroenigs notat forskellige politiske muligheder, hvis USA ikke formår at "afskrække" Rusland fra at bruge et atomvåben, herunder: 1) øgede våbenleverancer til Ukraine; 2) "et begrænset konventionelt angreb på de russiske styrker eller baser, der er direkte involveret i angrebet"; og 3) "USA kunne bruge atomvåben som respons og afskrækkelse fra yderligere russisk anvendelse af atomvåben i Ukraine". Kroenig skriver, at han foretrækker en kombination af mulighed nr. 1 og 2, men han lader muligheden stå åben for, at fuld "afskrækkelse" kunne

kræve mulighed nr. 3 – dvs. en fuldstændig atomkrig mellem USA og Rusland.

Magasinet {Economist} i London, et af det Britiske Imperiums fremtrædende politiske medier, foretrak at opfordre USA til at forsyne Ukraine med "ATACMS-våbensystemer med længere rækkevidde til HIMARS-løfteraketterne, som har vist sig så effektive, og som det tidligere tøvede med at levere". {Economist} hævder, og holder tilsyneladende masken, at en optrapning med Rusland kan undgås ved ikke at affyre disse missiler med længere rækkevidde ind på russisk territorium, og at "Ukraine helt sikkert vil efterkomme det".

Behøver vi minde {Economist}'s redaktører om den udtrykkelige advarsel, som Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, udsendte den 14. september? [Hvis disse krigere har langtrækkende amerikanske missiler, vil de uden tøven bruge dem i vores land. Et sådant scenarie ville betyde direkte involvering af USA i en militær konfrontation med Rusland.]

Højtstående Amerikanske militærofficerer – såsom general Anthony J. Cotton, der snart bliver chef for USA's strategiske kommando – er allerede i gang med at efterplapre trusler, som dem der er udformet af Atlantic Council og {Economist}, mod {både} Kina og Rusland. Det pro-britiske krigsparti i USA udsender endog provokationer i form af "fejl" af præsident Biden, som i går i et interview med CBS News meddelte, at USA ville udsende amerikanske soldater for at "forsvare Taiwan i tilfælde af en kinesisk invasion" – en klar overtrædelse af årtiers amerikansk politik over for Kina.

Bag denne tilskyndelse til krig ligger det finansielle etablisementets ønske om at påtvinge en undertvungen verden en dødbringende schachtiansk nedskæringspolitik, mens deres system er ved at bryde sammen i kollaps. Denne nye mørke tidsalder er allerede ved at trænge ind i Europa, hvor dele af befolkningen i en række lande er begyndt at rejse sig i protest. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i et

budskab til den årlige kongres den 17. september for Frankrigs parti Solidarité et Progrès:

"Så mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen, og dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs, så bevæger landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande, men også de mange andre lande i det Globale Syd, sig hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som (den tyske udenrigsminister) Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og der findes sådanne steder...

Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde."

Foto, CC0 Pexels

Helga Zepp-LaRouche holder

tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: “Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger.”}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder “Kiev Security Compact”, der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i

Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkeligt var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men

han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at hade Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte "{ahimsa}", som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om "{ahimsa}", om ikke-vold hjælper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascisme. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Kassér Malthus; lyt i stedet til Lyndon LaRouche!

Den 15. september 2022 (EIRNS) – Der er ikke udsigt til nogen ændring i Vestens hensynsløse fremstød mod global krig, en krig, som [hvis den ikke stoppes], ifølge logikken i nutidens militærteknologiske kapaciteter, ubønhørligt fører til atomkrig. Det kan heller ikke fortsætte i en uendelighed, provokation efter provokation. Vi nærmer os et afgørende punkt.

Tag torsdagens nyheder: Vi ser Biden-administrationen bebude yderligere økonomiske sanktioner mod Rusland, denne gang rettet mod dets MIR-betalingskortsystem, samtidig med at der tilføres yderligere 600 millioner dollars i militær bistand til Ukraine. Sidstnævnte, som omfatter yderligere våben, ammunition og udstyr fra det amerikanske forsvarsministeriums lagre, bringer USA's militære bistand til Ukraine op på ca. 15,8 mia. dollars siden denne administrations tiltrædelse for mindre end to år siden.

Tysklands udenrigsminister Ana Baerboek, der er med som en tåbelig, umoden nihilist, foreslog i dag, at Tyskland omgående begynder at transportere sine Leopard-kampvogne til Ukraine, som dermed føjes til de stadig mere avancerede NATO-våben på Ruslands grænse.

Ukraine kræver ikke kun disse kampvogne, men tillige våben som f.eks. det længere rækkende (300 km) U.S. Army Tactical Missile System (ATACMS).

I dag udsendte Ruslands udenrigsministerium en direkte og meget specifik advarsel: Hvis USA leverer ATACMS, vil det overskride Ruslands "røde linje". Rusland vil betragte USA som "en part i konflikten" og vil reagere i overensstemmelse hermed.

Det amerikanske Senat, ikke tilfreds med blot én krig mod en nuklear stormagt, har i dag taget skridt til at provokere Kina yderligere, idet Senatets udenrigsudvalg har godkendt Taiwan Policy Act af 2022, som vil kræve, at de amerikanske myndigheder skal behandle Taiwan – en provins under Kina gennem hele historien – “som om det var blevet betegnet en vigtig ikke-NATO-allieret, med henblik på overførsel eller potentiel overførsel af forsvar”. Kinas udenrigsministerium udstedte en lige så utvetydig advarsel om, at selv yderligere overvejelser om lovforslaget, endsige dets vedtagelse, vil “ryste det politiske fundament for forbindelserne mellem Kina og USA og forårsage ekstremt alvorlige konsekvenser for relationerne mellem Kina og USA, og for freden og stabiliteten på tværs af Taiwan-strædet.”

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche indledte sin hovedtale ved instituttets konference den 10.-11. september, “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”, med en fast erklæring om, at dette er unødvendigt. Hun opsummerede krisen og løsningen:

“Hvem vil benægte, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig indledningsvist understrege dette eftertrykkeligt: Denne mangesidede, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af en forfejlet politik, og derfor kan den korrigeres.”

Hun fremsatte spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel i den tankegang, som fører Vesten ned i afgrunden, mens de fleste asiatiske lande og det Globale Syd generelt er begyndt at gøre fremskridt?

For at forstå det, anbefalede Zepp-LaRouche at studere den klassiske, platoniske tænkemåde, som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, hendes afdøde mand og politiske partner, har indført og videreudviklet, i modsætning til de reduktionistiske, monetaristiske “Flat Earth”-

ideologier, som det oligarkiske "slimskimmel" har anvendt i årtusinder, for at fastholde befolkningen i uvidenhed og opretholde deres styre. Sidstnævnte er legemliggjort i "teorierne" fra det Britiske Imperiums Thomas "no more people!" Malthus.

Forkortet: "Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori; USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas onde politik", erklærede hun.

Så derfor, som man kan læse andetsteds, var de vigtigste asiatiske lande samlet til åbningen af Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO) i Samarkand i Usbekistan. De forsamledes omkring et helt andet perspektiv: at forholdet mellem nationer og mennesker må være baseret på gensidig respekt, fælles bestræbelser på at fremme den økonomiske udvikling og venskab. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin var iblandt dem der direkte erklærede, at et nyt paradigme for menneskeheden, centreret om fremme af økonomisk udvikling, udgør den eneste udvej for at komme fri af den hastige fremstormen mod global krig.

Dette SCO-topmøde afholdes personligt, ikke virtuelt. Et af de afgørende emner på den fortrolige dagsorden for disse drøftelser er, hvorledes der omgående kan etableres mekanismer, som fører til et nyt internationalt finanssystem, der kan beskytte den reelle udvikling og dermed størstedelen af jordens befolkning, mod de "ødelæggelser" og "chok", som hurtigt opstår i kølvandet på den amerikanske centralbanks pengepolitiske stramning af det system, som den selv har gjort hyperinflationært. Drøftelserne om at trække sig væk fra dollaren accelererer.

Der er store chok på vej. Som Helga Zepp-LaRouche anbefaler, er det på tide at lære at tænke som LaRouche, og ikke som

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Instituttet: “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der

vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke

milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de

grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for *The Clash of Civilizations*, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog *The Soldier and the State*, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 *The Crisis of Democracy*: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig

artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche

forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredje verdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det

villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet

Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnoterung af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den

italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz,

Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte “hypotheses non fingo”, man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wiener's og John von Neumann's systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle

relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinierer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentiale i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af

fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialitet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiale til at stige til 1015 kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialitet for nye kreative opdagelser, og de

understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

Rapport fra panel 2: “Forsvar retten til at diskutere! Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger, der selv står på den onde ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Instituttets konference i dag helliget afsløringen af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvorets Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige “fortælling” om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA’s udenrigsministerium, NATO og forskellige militært tilknyttede NGO’er, afsløret en “sortliste”, hvor 71 prominente personer blev udpeget som “russiske propagandister” og “informationsterrorister”, der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse ... at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Instituttets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er Myrotvorets Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger

om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv, formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt myrdet, og deres Myrotvorets-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført "likvideret".

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvorets dødsliste. Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Instituttets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: "Den bedste af alle mulige verdener". Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske "del og hersk"-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som "illegale", en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et

eller andet "emne". Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascisme, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinder os på den forkerte side af historien og har forladt de

principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske folkemorderiske perverse" vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: "Kievs 'Info Terrorist'-liste: 'Global NATO' udsteder anslag mod fredsforkæmpere" og "Ukraines database over dødslistes: myrotvoret.center". Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD, der blev dannet i april 2021, længe før den russiske "særlige militære operation", er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som "informationsterrorister", der vover at afvige fra den vestlige "fortælling". Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som "informationsterrorister", som i Schiller Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var "Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed". Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolknings forargelse og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det

indlysende formål med dette navn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard, som "informationsterrorister". Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvorets Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: "Hvorfor er mit navn på en sortliste?" Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte ære over at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet "Schiller Instituttet": "Lighting Rod To Meet Perilous Times". Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinder os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse

presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stemplede omkring halvdelen af det amerikanske folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynaflederen, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, vicedirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplan en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister og fascister. Han stillede også spørgsmålet: "Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?" Pyne fortalte, hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplan, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD's sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt med skældsord for den "forbrydelse", at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med at forsyne Ukraine med langtrækkende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør ("Ukraine on Fire" og "Revealing Ukraine") og nær ven af Oliver Stone, navngav sin præsentation: "Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine" (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvoret's Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George

Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets' dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT, Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD's sortliste. Han voksede op i det nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkosllovakiet fra den nazistiske besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News, som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplosive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af udenlandske journalister, blev beskydt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande. Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale

journalistfællesskab og vil snart stille en online-underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.

Rapport fra panel 1 ved Schiller Instituttets konference: "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien"

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Dagens EIR Daily Alert består primært af rapporter fra den internationale konference i Schiller Instituttet, afholdt den 10.-11. september under ovennævnte titel. Hovedtaleren i panel 1, Helga Zepp-LaRouche, afslørede fortællingen om "demokratierne" i Vesten overfor de "forbryderiske diktaturer" i Rusland og Kina – i virkeligheden er situationen "spejlvendt". Hun redegjorde for svindlen med et "demokrati" uden ytringsfrihed, uden offentlig debat og med dødslistes over dissidenter – det hun benævnte et "digitaliseret gestapo". Hun fortsatte med at gennemgå arven fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche: Hemmeligheden bag LaRouches succes var et uovertruffet kendskab til renæssancens idéer i den platoniske tradition. Vores fjende, den oligarkiske klasse, har brug for at eliminere kreativitet og genialitet for at forsvare sin status. Kina korrigerede vildfarelsen med et-barn-politikken, da de erkendte, at

ressourcerne ikke er begrænsede, og at flere børn betyder øget kreativitet, hvilket er et ekko af LaRouches idéer. Hun hævdede, at "USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche".

Jozef Mikloško, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, beklagede, at Europa ikke har kunnet drage fordel af kommunismens sammenbrud, og bemærkede ironien i at LaRouche blev tvunget i fængsel på et tidspunkt, hvor der var et omfattende budskab om større frihed. "Han var en skarp forkæmper, men samtidig fuld af sjov og ømhed", sagde Mikloško, som mødte LaRouche første gang i fængslet i Rochester.

Prof. Ding Yifan, vicedirektør for Forskningsinstituttet for Verdensudvikling, China Development Research Center, erindrede, hvordan Lyn introducerede ham for den fysiske økonomi og behovet for "anti-entropiske faktorer". Han beskrev, hvordan den finansielle sektor i dag er præget af en entropisk politik. LaRouche lærte ham, at synarkister fremkalder finanskriser, som de udnytter, men at dette også vil medføre deres egen undergang. Finanskrisen slår i sidste ende tilbage. LaRouche, som lærte os, at infrastrukturudvikling udgør grundlaget for en sund udvikling, kan betragtes som forløberen for Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Prof. Georgy Toloraya, næstformand for bestyrelsen i den russiske Nationale komité for BRICS Research Dept. oplyste, at Rusland var ivrig efter at tilslutte sig den vestligt ledede nye verdensorden efter Sovjetunionens sammenbrud, som en ligeværdig partner, men at Rusland blev afskåret fra denne mulighed. I dag kæmper Rusland ikke i Ukraine for at erhverve territorium eller ressourcer – det har tilstrækkeligt. Denne krig er en eksistentiel kamp. "Vesten" kæmper ikke for demokrati, men for dominans – og plyndrer hele verden til sin egen fordel.

Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og stiftende medlem af Professionelle militærveteraners efterretninger for Fornuft, (VIPS), leverede et enkelt budskab: Vi kan overleve denne krise, som minder om den vi overlevede i 1930'erne, som brød ud i Tyskland. Moralen er "giv aldrig op".

Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsrelationer og nuværende formand for Washington Institute for Peace and Development, mindedes tidligere samvær med Lyndon og Helga LaRouche i en stimulerende intellektuel atmosfære præget af venlig gæstfrihed. Han erklærede, at De Forenede Nationer skal styrkes og have en central plads i det internationale system. Han hævdede, at præsident Xi og Putins fælles erklæring den 4. februar markerede en ny fase i udviklingen af de internationale forbindelser og nævnte i denne forbindelse "multipolære" organisationer som BRICS, SCO og ASEAN. Er Washington blevet en slyngelstat? Nancy Pelosis "eskapade" i Taiwan skete i forbindelse med USA's stedfortræderkrig mod Rusland. Hun forsøgte at rekruttere asiatiske nationer til anti-Kina-politikken, men "ingen bed på". Tilsvarende blev Anthony Blinken afvist under sin anti-kinesiske rundrejse i Afrika. USA har begået tre alvorlige og uigenkaldelige fejltagelser: Vietnam-krigen, overherredømmet efter Den kolde Krig og krigen i Afghanistan. USA genstartede Den kolde Krig – deres begrundelse var: "Hvis en unipolær verden ikke kan gennemføres, vil vi genindføre den bipolære verden".

Maratonvideo hylder LaRouches

100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics?" Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1.

Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen

i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytlikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte

borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lyns bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Den sten, som bygherrerne forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville “knuse” Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk eksplosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, “så længe det kræves”. Som den tyske

udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: "Jeg er ligeglad med, hvad mine tyske vælgere mener"; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, "et drastisk sammenbrud af industrien". Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden, og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetalelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – "destruktion af efterspørgselen" og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: "Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascisme og faren

for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden.”

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som “videnskabelige drivkræfter” for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans “Nye Bretton Woods”-politik var blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskrak i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig mellem supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det “Globale NATO’s” krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søjlerne i det Globale NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatisme – synes at være begyndt at knække og vakle iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministtermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan "bekæmpe russisk misinformation".

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænkssomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af

Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastruktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevarerforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service, (EEAS), som {El Pais} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: "Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande." EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvare retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev videregivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion. Det er målestandard for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder "en fredelig revolution".

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kursen ud af den nuværende krise. Der

er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet “‘Global NATO’ Orders a Hit on Advocates of Peace”, som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATO’s, USA’s, Storbritanniens og EU’s netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvorets (Peacemaker) Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: “Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History” (At inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: “Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med til at danne rammen om diskussionen.”

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

Det globale NATO forsøger at diktere: Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; man kan ikke diskutere årsagerne til krigen

Den 29. august 2022 (EIRNS) – Den ene efter den anden af de vestlige “ledere” meddeler deres borgere, at ikke alene permanent krig for at forsvare deres “værdier”, men også fascistisk økonomisk stramning er dagens orden. Så lær at leve med det. Ikke en enkelt vinter, men i mange år fremover.

“Vi må være helt ærlige: de kommende måneder vil blive vanskelige, de kommende vintre vil blive vanskelige, de næste fem til ti vintre vil blive vanskelige”, meddelte den belgiske premierminister Alexander De Croo på den nationale tv-kanal VRT den 24. august. Det var den dag, hvor terminspriserne på elektricitet den følgende dag passerede 400-600 EUR, med Tyskland i spidsen.

Ligeså, og på samme dag, meddelte den franske præsident Emmanuel Macron sine ministre, at “overflodens tidsalder” er forbi. Regeringen og økonomien må formes for at tilpasse sig til afslutningen af “en endeløs pengestrøm ... af en overflod af produkter og teknologi ... [af] overflod af jord og ressourcer, og også af vand”, meddelte han dem. Levestandarden og den menneskelige økonomiske aktivitet skal ofres på malthusianismens og “klimaændringernes” alter.

To dage senere leverede den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, samme budskab til det amerikanske folk, her under påskud af at “reducere inflationen”. Forvent “smerte”,

og masser af den, sagde han og henviste til den brutale sparepolitik, som hans forgænger i Den amerikanske Centralbank fra 1979-2005, Paul Volcker, pålagde gennem ågerrenter på op til 20 %.

En sådan fascistisk sparepolitik, som vil drive milliarder af mennesker ud i elendighed og andre milliarder i graven, kan ikke indføres "demokratisk", og det ved disse ledere ganske udmærket. Den sociale uro er kun lige begyndt, men den vil eksplodere, uanset hvordan disse regeringer forsøger at kriminalisere protester.

Så den såkaldte verdensregering, der er ved at blive samlet under det Globale NATO's paraply, udsender sortlister over fremtrædende personligheder, tænkere og politikere i verden, for den forbrydelse at de nægter at gentage "fortællingen" om krig, nedskæringer og fornedrelse af mennesker.

Men de lyver, når de siger, at deres spare- og krigspolitik er "nødvendig" og "uundgåelig". Det er udelukkende "nødvendigt", "uundgåeligt" under pengemændenes og oligarkernes fejlslagne system, "den gyldne milliard". Historien har gang på gang bevist, at den oligarkiske antagelse, at alle undtagen nogle få mennesker i sidste ende underkaster sig smerte og magt, og at de blot kan myrde de få der nægter, er forkert.

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, der står højt på Global NATO's hitliste, har opfordret til den største verdensomspændende mobilisering nogensinde, for at besejre denne fascistiske politik. Vi må gøre den brede befolkning opmærksom på betydningen af dette uhyrlige forsøg på at gennemtvinge en fascistisk økonomisk politik ved hjælp af sortlister, udtalte hun i dag på et planlægningsmøde for LaRouche-bevægelsens medarbejdere rundt om i verden. Hun leverede et barskt budskab for at styrke moralske mennesker i hele verden og tilskynde dem til at træde frem:

“Vi må finde folk, der forstår dette, på et tidspunkt med et sammenbrud af det finansielle system, som er resultatet af et neoliberalt, fejlbehæftet system, som Lyndon LaRouche advarede om i 51 år, som har favoriseret spekulation frem for reel produktion i årtier, og som for nylig, siden 2008, har opretholdt og forlænget levetiden for et totalt falleret system ved at pumpe billioner af dollars og euro og hvad ved jeg ind i systemet, og som nu eksploderer i form af hyperinflation. Derudover er der det, som Tjekkiets tidligere præsident Vaclav Klaus med rette kaldte resultaterne af “Den store Nulstilling” og “det grønne delirium”, som nu rammer hyperinflationen.

“Og hvis man ikke kan diskutere dette, og når man ikke kan diskutere det nye Bretton Woods som et alternativ, og man ikke kan drøfte noget som helst, som kunne være et middel, der fjernede årsagerne til krigsfaren ... så ryger demokratiet på møddingen. Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; og man kan ikke diskutere årsagerne til krigen.”

Hvad angår spørgsmålet om risikoen for krig:

“Hør, vi behøver ikke Putin for at få en efterretningsmæssig vurdering af, hvorfor vi befinder os på kanten af afgrunden til Tredje Verdenskrig. Vi har stået midt i denne problematik, grundlæggende fordi Lyndon LaRouche udarbejdede en prognose om Sovjetunionens sammenbrud fem år før det indtraf. Vi analyserede, at den tyske genforening ville finde sted et år før den indtraf. Vi var de eneste, der var ude med en løbeseddel den 15. november 1989, der foreslog det der i sidste ende blev politikken for Den produktive Trekant; som vi havde på bordet som den Eurasiske Landbro-politik, da Sovjetunionen brød sammen, som en politik til at undgå krig. Og det var {vores} program, der gav os efterretningerne; det var ikke en eller anden aflæsning af russiske medier eller en russisk indflydelsesrig person, der hviskede os noget i øret.

“Vi skabte selv efterretningerne, fordi vi havde en

forestilling om, hvordan vi kunne benytte den historiske mulighed i 1989 og hvordan vi kunne anvende muligheden for en fredsordning i 1991 efter Sovjetunionens sammenbrud. Og alle de efterretninger, eller langt størstedelen af disse, som vi skaffede os om hele verden, var ved at støtte politikken for 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'.

“Så folk burde virkelig spare os for dette vrøvl om, at vi gentager Putins propaganda, for vi har vores egen politik, og den politik er nu flertallets politik i de fleste af verdens nationer.”

At fortælle det som det er

Den 24. august 2022 (EIRNS) – Det ser ikke kønt ud, hvis man er en af elitens politikere, som sidder i City of London og kigger ud på resten af den uregerlige verden, en verden som man forsøger at kontrollere og plyndre, således som man har gjort i århundreder.

For det første er hele ens finansielle korthus ved at smuldre, med en hyperinflation, der er ude af kontrol overalt i Europa, på trods af den stramme pengepolitik som føres af den amerikanske centralbank, Federal Reserve. Faktisk kunne den yderligere stramning, som forventes at blive resultatet af mødet i Jackson Hole den 26. august, meget vel skubbe hele systemet ud over kanten i en kædereaktion af konkurser.

For det andet går det ikke særlig godt på landjorden for den ukrainske hær, med den håndgranat som blev anvendt i forsøget på at tvinge Rusland i knæ. Det indebærer terrorisme (af den slags der muligvis blev brugt i forbindelse med mordet på Darya Dugina [vi undersøger det]), guerillaagtige droneangreb og sabotage mod Krim og andre dele af Rusland, og naturligvis

den velkendte gamle Bertrand Rusells stående trussel om at føre atomkrig mod Rusland og Kina. Denne trussel blev genfremsat i går af en iskold Liz Truss, den formodede næste premierminister i Storbritannien, som meddelte – to gange i én sætning – at hun var mere end parat til at trykke på atomknappen.

For det tredje nægter et stigende antal nationer i udviklingslandene at tilslutte sig den selvmorderiske politik, baseret på sanktioner og militære konfrontationer med Rusland og Kina. De søger i stedet at finde måder at distancere sig fra den dollarbaserede plyndringsproces og tilslutte sig det kinesisk anførte økonomiske alternativ omkring Bælte- og Vej-Initiativet.

For det fjerde – og muligvis det mest problematiske i disse forhold for City of London og Wall Street – er der et stigende antal indflydelsesrige fornuftige røster i forskellige lande, som ikke lader sig skræmme til tavshed, selv dem som er blevet sat på de dødbringende sortlister af Ukraines CCD og Myrotvorets dødspatroljer. I stedet forklarer de tingene, som det forholder sig. Det er faretruende smittende, efter Londons mening – især under de forhold med sammenbrud, som råder i dag.

For eksempel fortalte Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu til forsvarsministrene fra Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), som var samlet i Tasjkent i dag, at “konflikten i Ukraine er blot endnu et påskud ... for strategisk at nedbryde Rusland, for at afskaffe rivalisering og advare andre stater, som efterstræber en uafhængig udenrigspolitik”. SCO fremstår i sig selv som en økonomisk og sikkerhedsmæssig modpol til den døende orden, erklærede han.

Tysklands Willy Wimmer, tidligere parlamentsmedlem og OSCE's næstformand, oplyste til en interviewer, at “fru Truss' ord udgør en `nuværende fare' i forhold til fred og sikkerhed... Det er tydeligt, at London fortsætter en 300 år lang politik

med 'global Britain', som effektivt kontrollerede kontinentet og store dele af verden."

I USA blev LaRouche-kandidaten Diane Sare, der stiller op til det amerikanske senat mod New Yorks senator Chuck Schumer, citeret af {Newsweek} for at advare om faren for atomkrig og fordømme den ukrainske komité for modvirkning af desinformations (CCD)'s bestræbelser på at lukke munden på hende og andre: "Ideen om at påstå at jeg er en informationsterrorist, at jeg på en eller anden måde er en krigsforbryder, fordi jeg udtaler, at vi ikke bør have en atomkrig ... det er det, de [CCD] hævder." Artiklen rapporterer også, at Sare har talt på forskellige konferencer for Schiller Instituttet, hvilket {Newsweek} beskrev som en "meget kontroversiel politisk organisation, hvis formål er at opbygge en samarbejdsbaseret økonomisk orden mellem nationer som Kina, Rusland, Indien og USA."

Skal vi virkelig være af den opfattelse, at det er "yderst kontroversielt" at være imod atomkrig og at søge samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer – sådan som Lyndon LaRouche gjorde hele sit liv, og sådan som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, vedbliver med at forfægte? Så ville det måske være hensigtsmæssigt med en magtdemonstration på den forestående konference i Schiller Instituttet den 10.-11. september, som afholder en international dialog på højt niveau omkring netop disse "meget kontroversielle" idéer i forbindelse med 100-årsdagen for LaRouches fødsel. Tilmeld dig nu og deltag i konferencen, og slut dig til Lyndon og Helga LaRouche for at sige tingene, som de er.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets ungdomskonference: At anvende Gandhis ikke- voldelige metode til at stoppe atomkrig, på vej mod et nyt paradigme for menneskeheden.

Den 21. august 2022. HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi befinder os i et yderst interessant øjeblik i historien. Normalt, når man lever, går man i skole, man studerer, man får et job; der sker ikke så meget, og så har folk almindeligvis den idé, at, ja, der er alligevel ikke noget, man kan gøre for at skabe store forandringer. Normalt er dette ofte rigtigt, fordi vi har levet i et system, som var temmelig statisk og fastlåst. Men det er nu helt anderledes. Jeg tror, det er vigtigt, at man udvikler en reel fornemmelse for øjeblikkets absolutte dramatik, for i min levetid var den eneste tilnærmelse til det der sker, og jeg siger "tilnærmelse", da Berlinmuren faldt, og DDR [Østtyskland] ophørte, Tyskland blev genforenet, Sovjetunionen gik i opløsning. Det var et historisk dramatisk øjeblik, og vi spillede en stor rolle i det, fordi Lyn i 1984 i sit Strategiske Forsvarsinitiativ havde forudsagt, at hvis Sovjetunionen fortsatte med sin daværende politik, ville landet bryde sammen om fem år.

Så vidt jeg ved, var der på daværende tidspunkt ingen, der havde sagt noget tilsvarende. Men da Lyn altid var fuldstændig præcis i sine prognoser, tog vi det meget alvorligt, så vi

fortsatte med at holde øje med, hvad der foregik i Comecon [den socialistiske handelsblok], og da det blev klart, at Comecons økonomiske vanskeligheder voksede i 1988, tog vi til Berlin, hvor Lyn holdt sin berømte tale på Kempinski Bristol Hotel den 12. oktober, i hvilken han forudsagde den tyske genforening et år før den fandt sted. Det forenede Tyskland skulle derefter hjælpe Polen med at udvikle sig med moderne, vestlige midler.

I første omgang, da mandagsdemonstrationerne blev større, var der i begyndelsen et par hundrede. Dernæst, omkring udstedelsen af visum, strømmede folk ind på ambassaderne i Warszawa, i Budapest og i Prag, og demonstrationerne voksede sig større. Derefter fulgte DDR's 40-års jubilæum med en kæmpe militærparade, og [Østtysklands partiformand] Erich Honecker erklærede kort sagt: "Socialismen vil være her i 1.000 år mere, og hverken okse eller æsel kan stoppe det." [Det var et rim på tysk.] Den sætning var berømt, for det tog kun 12 dage, før Honecker var ude, fordi han blev betragtet som værende uønsket af den kommunistiske ledelse i DDR.

Blot tre uger senere blev Berlinmuren åbnet, og vi oplevede et utroligt historisk øjeblik, hvor folk klatrede op på toppen af Berlinmuren, omfavnede hinanden og drak champagne på toppen af muren, hvor folk tidligere var omkommet i forsøget på at flygte til Vesttyskland. Dette var et øjeblik, hvor befolkningen i en meget kort periode var helt åbne over for det, som Shelley ville betegne "at modtage grundlæggende opfattelser om mennesket og naturen". Jeg husker det ganske godt, for den jul i 1989 udsendte det tyske tv to opførelser af Beethovens {Niende symfoni}, og ingen klagede over, at det samme program blev fremført to gange, for det ene var med den berømte dirigent Kurt Masur fra Leipzig Gewandhaus, og det efterfølgende var en anden dirigent.

Man ville gerne have klassisk musik, man ville høre {Ode til glæden}: Det var den følelse, folk nærede. Nu ved vi naturligvis, at dette historiske øjeblik blev forpasset, på

grund af geopolitiske intriger. Den eneste grund til, at jeg berører det, og vi har nogle videooptagelser om det, som du bør se, fordi dette er den eneste svage erindring eller det ringe eksempel, jeg har i tankerne for det øjeblik, vi har nu. Men jeg er helt, 100 % sikker på, at dette, det vi gennemgår og oplever lige nu, er et utal gange mere afgørende end selv Berlinmurens fald, Tysklands genforening og de daværende omstændigheder.

Grunden til at jeg siger det er, at der ikke er nogen måde, hvorpå dette nuværende unipolære system kan opretholdes. Den unipolære verden er færdig. Der er {intet} i universet, som vil kunne genetablere det. Francis Fukuyama, som efter Sovjetunionens sammenbrud erklærede, at dette var "historiens ende", var en tåbe, en arrogant, kolonialistisk, åndssvag akademiker. For det var naturligvis hensigten, at demokratiet ville sprede sig over hele verden, at alle lande, herunder Rusland og Kina, ville indføre det neoliberale system, og ved at forsøge at opnå dette ved hjælp af regimeskift, via farverevolutioner og gennem interventionistiske krige, som vi har set i Mellemøsten, har dette ført til et gigantisk tilbageslag. Fordi de lande, der har lidt i århundreder under kolonialismen, absolut ikke havde nogen interesse i at vende tilbage til den periode.

Det er grunden til, at nu, hvor det finansielle system segner i sin endelige døds-kamp, med det hyperinflationære udbrud, krigen som middel til at knuse Rusland, sanktionerne, hvis brutalitet er helt uden fortilfælde, og endelig krigen i Ukraine foranlediget af NATO's ekspansion, et emne, som selv venstrefløjnen i Europa ikke tør tale om, men Putin vurderede tydeligvis, at han ikke havde noget andet valg: Eftersom Ruslands eksistens stod på spil, så måtte han gennemføre det, han kaldte den "særlige militære operation" i Ukraine.

Nu kan man måske beklage, at det kom så vidt, ligesom ingen ønsker krig, men sagen er, at dette er en del af opgøret mellem et døende system, det neoliberale system, og Putin, en

begavet, geopolitisk kyndig person, der reagerer herpå med krig, hvilket er uheldigt, men sådan er situationen nu engang.

Da dette indtraf, forsøgte Biden at samle alle for at deltage i "Demokrati Topmødet", og allerede forinden rejste Blinken, Wendy Sherman og forskellige andre mennesker rundt i verden og fortalte udviklingslandene, at de skulle underkaste sig, at de skulle stille sig på demokratiernes side i forhold til autokratierne. Der blev gjort en enorm indsats for at få alle lande i Afrika, Asien og Latinamerika med i Vestens lejr. Dette sker ikke: De eneste lande, der nu er en del af "Vesten", er Japan, Australien og New Zealand (ikke engang helt), og jeg tror, det er det. Så vi har NATO, vi har et forsøg på at skabe et globalt NATO, men det vil blive et meget hullet globalt NATO.

Vi står altså i en situation lige nu, hvor der opstår et nyt system, for hvad skal Rusland gøre? Deres midler er blevet stjålet, de er blevet smidt ud af SWIFT, så de begynder at opbygge et nyt system. De omdirigerer deres eksport til Asien; hvis Europa ikke vil aftage deres olie og gas, sælges det til Indien, Kina og andre lande. Mellem Rusland og Kina er der netop nu en enorm indsats for at opbygge et nyt kreditsystem, en ny international valuta, der foregår en af-dollarisering, hvilket er Vestens egen skyld. Vi har en nedtælling for dette, for om fire uger, afholdes SCO-topmødet, og efterfølgende G20-topmødet. I takt med at de finansielle problemer og hyperinflationen bliver værre, vil vi se en optrapning af denne kontrovers – og det er ikke "demokratier mod autokratier". Det er de lande, hvis ledelse omfatter et oligarki, som absolut ønsker at bevare det kolonialistiske system. Fordi det kolonialistiske system eksisterer stadig. Formelt set havde mange af disse lande opnået uafhængighed, og i går havde vi et meget vellykket arrangement i forbindelse med 75-årsdagen for Indiens uafhængighed. Men i virkeligheden er vi stadig i et kolonialistisk system, så længe de vestlige

finansinstitutioner kontrollerer verden via IMF og Verdensbanken, fordi Afrika, Latinamerika og landene i Asien nægtes udvikling, bortset fra de lande, der har besluttet at indgå i Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Den Nye Silkevej: Dette er efterhånden mere end 130 lande, som helt og holdent insisterer på deres status som alliancefri lande.

India, which has been the most important target by the West to be pulled into the camp of "democracies," is defying that. I mean, there is not everything good in India: I have been talking to many of my Indian friends in the recent period, and they have said, domestically, there is a lot of tension because of the Hindu state, that Modi wants to have a state which is essentially Hindu, at the expense of the 200 million Muslims and other religious minorities, but from the standpoint of foreign policy, there is a rapprochement between India and China, which is very important. And you have practically India insisting that its long friendship with the Soviet Union and now with Russia, will not be touched and they will not move away from that.

So, we have practically the countries of the BRICS, the SCO, most of the OIC [Organization for Islamic Cooperation], the African Union, and much of the Global South all going in the direction of working with China, and Russia: And that is clearly the majority of the world right now.

Now, if you talk to some of these people, Russians, Chinese, Indians, Africans, they would be quite happy to go, all of this, on their own. Because they say: We get infrastructure, we get real development, overcoming of poverty in the collaboration with China and Russia. So let the U.S. do whatever they want, let the Europeans be arrogant assholes, we don't care. But unfortunately, the problem is that I'm absolutely certain that when the West collapses more, and they will collapse—under the present circumstances, there is no way how this present, neoliberal financial system of the United States and Europe is not going to blow out. In Europe, it

will blow out in coming weeks because of the gas price, and many other factors. But the problem is, that I'm convinced that NATO will not dissolve as peacefully as the Soviet Union did in 1991. You have to note the fact that the Soviet Union dissolved practically without a shot. Sure, there were some coup attempts in Moscow, but it did not come to an international conflict. No tanks were rolling, there was no '58 like in Hungary, or '68 in Prague, Czechoslovakia: It went all peacefully and through negotiations! And I'm absolutely concerned and worried that if we don't convince the Americans, in particular, and the Europeans that they have to cooperate with this emerging new bloc of nations, that we will have World War III.

Because, if there is an attempt to suppress the majority of the world, by having other provocations, assassinations like we saw with the daughter of Alexander Dugin, yesterday, which is a worrying sign that that is what people have in mind, or other atrocities—then, it will come to World War III. So the big challenge, and that is also the challenge for you, is, can we get the United States and Europe to give up their idea that there is a superiority of the white man, of the white oligarchy centered in Wall Street, Silicon Valley, and the City of London, in terms of their power; and can we get them to enter new paradigm for international relations?

I think this is the biggest challenge, and it will be decided in the next period. And you should make a personal commitment, that you will play an active role in bringing that result about. It is a personal decision, which you have to weigh in your consciousness, and you have to then make that decision, and decide what you want to do in this historical moment.

Now, there are many lessons to be learned. In reviewing again the history of India; and I must say, I really like China a lot, for many reasons, but I also absolutely love India, because India has a very fascinating culture. It is a cradle

of human civilization, and as Lyn was very fascinated with that, and he always looked for the origins of scientific knowledge. And you don't get around India, because the Vedic writings and before that the transmission the Vedic hymns in a verbal form over many thousand years, probably, it's one of the early origins where you can find out what mankind did to come out of the last Ice Age, to develop astronomical knowledge, for agriculture, for orientation—all of that, you find in the Vedic writings. And these are some of the earliest transmissions of human knowledge, and therefore, it is very fascinating. And as Lyn always emphasized the writings of Bal Gangadhar Tilak, the Indian philosopher and scientist who wrote at the beginning of the 20th century, it is very clear from these Vedic writings that the Indian civilization started about 9,500 or 10,000 years ago, which is 5,000 years older than generally assumed Mesopotamia to be.

And this is very interesting, because the question, how did we get to where we are? Recorded human history is very brief: It's only 10,000 years! It's nothing! From the standpoint of the universe it's just a moment. So it's very interesting. And obviously, there were many, many beautiful developments in the Indian renaissance, which took place from the middle of the 19th century to the beginning of the 20th century, produced some of the most powerful poets, and thinkers and philosophers, who are completely underrated in the West from the standpoint of what they contributed to universal history.

And naturally, the fight for Independence is extremely important, because Mahatma Gandhi, who was a young lawyer who had started to study in Great Britain, who at the beginning had actually had quite an excessive lifestyle; and then he recognized that that was completely off, and he went into the complete opposite, into a very ascetic life and very spiritual life. And he came to the conclusion that the method of nonviolence is the only way how you can resolve conflict.

Because if you don't get violent thinking out of your system—James Bevel, who was the assistant to Martin Luther King, who always say you have to get it out of your system, and it is, in a certain sense, really a correct idea. You have to delete what is evil in your mind: You have to become a person who absolutely cannot stand for one second that a bad thought, an aggressive thought, a thought which hurts other people, is entering your mind. And Mahatma Gandhi developed that method and applied it in several big marches, and he was able to defeat the British Empire with that method!

Now, that is quite remarkable, because the history of India and the Independence fight has a very important moment in the history of our own organization. Because, Lyn, when he was a soldier in the Second World War, in the China-Burma-India theater, happened to be in Kolkata, when the big riots took place in 1946. And he saw with what brutality the British soldiers were beating down, shooting the Indian protesters; and it was that image of being in the middle of the Brutish Empire, trying to suppress this upheaval, which really shaped the way he proceeded afterwards, and how he recognized the crucial fight between Churchill and Truman on the one side, and what Franklin D. Roosevelt had intended instead. And that had a lasting impact on the way he would look at the world.

Now, what Mahatma Gandhi developed was a method of nonviolence, which is not just important in the social behavior, in the person-to-person behavior, but it is also the only way how you can conduct foreign policy and international relations. Because, especially with nuclear weapons, it should be clear to anybody, that once one nuclear weapon is used, the likelihood that all nuclear weapons will be used is 99.9%, almost 100%, for reasons which we can discuss and you can read about from Ted Postol and Hans Kristensen [Director of the Nuclear Information Project at the Federation of American Scientists], the famous Danish-born military expert. And when it comes to the use of nuclear weapons, civilization

stops, because of nuclear winter.

So the question is, is this method of nonviolence applicable today, when more and more people are warning of World War III—John Mearsheimer, Kissinger, people who are actually part of the cause for the mess we are in, at least concerning Kissinger; but more and more people realize that an accident can lead to a catastrophe and we are in the most dangerous moment in the history of mankind. Is the method of nonviolence applicable under these circumstances? Or, is this military machine of NATO so powerful that it will steamroll forward and crush everything in its way? I think that is the most important question: Because if we do not induce people to accept the method of nonviolence, like Martin Luther King did, who went to India to study for five weeks the writings of Gandhi and he came back, and the whole civil rights movement in the United States was based on that method.

So I believe that that is the way we have to go, because we, in the time of potential extinction, have to get to a new paradigm. And Nehru, when he was asked if nonviolence would help in respect to the nuclear bomb, replied, “what else should help?” And I’m more and more convinced that that is true.

However, it’s not just to be anti-war: It is a method of thinking which we have to educate people into which is what Nicholas of Cusa, the great scientist from the 15th century, developed as the “coincidence of opposites.” This is a very important idea: Because the way the oligarchy manipulates people is by playing differentiated groups against each other. In the United States, it’s not the Republican and Democratic Parties on the top, because they’re joined at the hip to each other; they’re identical because they have the same Wall Street interest. But in terms of the so-called Trump followers and the Democrats, the polarization is huge and it’s being played. And similarly, the Israelis and Palestinians, and you can go through various other situations

that are like that.

So how do you define a level where such conflicts don't exist? Nicholas of Cusa developed the idea that the human mind is uniquely capable to identify a higher One, where the contradictions that exist on the lower level, do not exist. And Einstein said the same thing. He said: You can never find the solution to a problem on the same level where the problem arose. And then he came to his method of General Relativity, which expresses exactly that thinking. And Nicolas of Cusa's idea, the method of the "coincidence of opposites" was then in practice applied in the Peace of Westphalia, where 150 years of religious war were ended, by recognizing that if the war would continue, nobody would be left to enjoy the result. That is why they then developed the principles of the Peace of Westphalia, where the first principle was that, for the sake of peace, every foreign policy from now on has to be based on love and on taking care of the interest of the other.

Now, that is absolutely true, because if you look for example at the relationship between China and Africa, I'm convinced that it's based on love. Churchill said, countries don't have love or even friends, they have interests. I think this is not true: I have talked to many Africans, who basically said that the attitude of the Chinese toward African nations is based on love. Now, I know that if you say that in the United States or in Germany, you get lynched for that, because it's not allowed to even think it. But I'm absolutely certain that in practice, it is that. Because if you act in the interest of the other, then that is practically love. It's not some romantic something, but it is to make something good for the other country or the other person.

We have to arrive at that, and thinking the higher One, obviously, right now, is the one humanity. This is why going back to the Vedic writings is so important, because you recognize at least all Indo-European languages derive from Sanskrit, and once you get the idea that there is a universal

history and whatever your accidental existence represents right now—you're born in America, therefore you are an American—that's an accident! But in a larger sense, you belong to the one universal history, and you have to define that history from the standpoint of the future, which is, we must become the immortal species, by making sure that when the Sun becomes a problem for the Earth, which will be 2 billion or 5 billion years, we have to think about it now, how we make sure that we will be the immortal species by not building only a village on the Moon, or a city on Mars, but developing fusion power, developing interstellar travel, occupying maybe even other galaxies down the road; you know, we have to think in terms of the real laws of the physical universe, and that we will only make it as the one humanity.

So, how do you get there? Obviously, the nonviolent method: You can go about it the Gandhi way; you can go about it the Confucius way, that you have to become a {xunzi} [ph] in your life, a wise person, getting rid of all that prevents you from being that; or you can be a Christian, believing that you should do good; or you can use the aesthetical method of aesthetical education, and personally think that is the most effective method I know of, because it puts the beauty of the soul as the goal. Now, I have always said, if people would pay as much attention to the beauty of their soul as they do when they go to the fitness studio trying to develop their biceps. I have once seen two men discussing when you make a motion like that [flexing her biceps], it comes out here, so do it here, and then it comes out there. [laughter] And they went through enormous pain to explain the difference about how you develop the most beautiful biceps: I think if people would develop the same attention to how to develop a beautiful soul, we would be in a much better position.

And you know, the way to do it, Schiller has written enormous amounts of beautiful ideas about it, not only the {Aesthetic Letters}, but also many other theoretical writings. And it is

the question that that beauty, you get from great art. Why? Because, when you indulge in the creative process of a composer, a painter, a poet, for that moment, when you try to grasp that great piece of art, you become like the composer, like the painter, like the poet. And if you shorten the intervals in between, then you improve: Because the more you are creative, and the more you learn to be creative, and the less are the periods when your nasty inner self comes forward, the better. I have advised some people they should be singing all the time, and never do anything else, because when they sing, they're beautiful people, and when they don't sing they tend to let the inner sow out to run around. But that's just my observation.

So the question is, how do you become internally free. And the reason why the Schiller Institute is called Schiller Institute, is because I have found there is no other person who has a more beautiful image of man than Friedrich Schiller, because he has the idea that every person can be a beautiful soul, a genius, because only geniuses are really beautiful souls, as he develops; but how do you arrive at that? And he was extremely concerned about freedom, and that's why he totally rejected Kant—I mean, there are some stupid academic who say that Schiller was educated by Kant. Nothing could be more wrong, because he developed his entire method of aesthetic education as a rejection of Kant. Because he said the "moral imperative" of Kant, you know, "never do what you don't want others to do to you," that that was so much a suppression of the inner freedom, that if people apply that; and he said, if one has to watch them and see the procedure how they suppress their evil inner impulses, just to be moral—this may be necessary sometimes, before you do something really bad—but it is an insult to all of us who love freedom, and who love the freedom of the individual in the most beautiful expression. So he said, it has to come from this inner freedom: Freedom and necessity must be one, you must do your duty with passion. So when you know what is necessary,

and you say, what is necessary for humanity and the development for humanity, you have to do it with joy, and then you are free! And that is something one can learn.

So I think these things are what is necessary to convey to our contemporaries, because I think we all must have a solemn commitment to not miss this incredible chance, that mankind can reach a new paradigm, and that we can actually start concentrating on those challenges only human can solve, like getting rid of cancer, getting rid of other untreatable or difficult to treat diseases, getting rid of the danger of asteroids hitting Earth: We have overcome gravitation in the developing space travel—well, that is just the first baby step. There is no limit to the self-perfection of man. I believe that the idea that man is the only creature which is limitlessly self-perfectible, both in terms of the intellect and in terms of the moral beauty, is absolutely true. But it needs to be done.

That is what I wanted to say. [applause]

Dansk udenrigsminister blev udspurgt i en time om ukrainsk sortliste med 72 udlændinge

KØBENHAVN, 19. august 2022 (EIRNS) – Den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, blev i dag indkaldt til et åbent samråd i Folketinget i en time, vedrørende spørgsmålet om den liste fra Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD), som består af 72 udlændinge, herunder tre fra Danmark,

som alle havde deltaget i Schiller Instituttets konference den 25. maj, og som blev beskyldt for at "fremme den russiske fortælling". Det er første gang, at Ukraine-listen er blevet drøftet i en national lovgivende forsamling, og det er så vidt vides første gang, at en udenrigsminister er blevet indkaldt til at redegøre herfor.

Det åbne samråd fandt sted i Folketingets udenrigspolitiske udvalg, hvor ministeren skulle svare på to spørgsmål fra folketingsmedlem Marie Krarup (løsgænger).

Vil ministeren kommentere den ukrainske liste over udlændinge, som "fremmer" den russiske fortælling, herunder at ministeren anmodes om at oplyse, om listen efter regeringens opfattelse er udtryk for respekt for ytringsfrihed, demokrati og andre værdier, som ministeren mener, at Danmark bør fremme i verden?

Mener ministeren, at Danmark fortsat kan retfærdiggøre sin støtte til Ukraine med våben og penge ved at hævde, at Danmark dermed er med til at støtte demokratiske værdier uden for Danmark?

Det åbne samråd blev transmitteret live på Folketingets hjemmeside og er blevet vist på Folketingets egen tv-station. Her kan det ses på dansk <https://www.ft.dk/aktuelt/webtv/video/20211/uru/td.1901318.aspx?from=30-07-2022&to=20-08-2022&selectedMeetingType=&committee=&as=1#player>

Udover Marie Krarup var der kun ét andet udvalgsmedlem til stede, og én journalist, tydelige tegn på hvordan etablissementet forsøger at undgå drøftelse af dette penible opgør med ukrainsk anti-demokratisk adfærd. Det samme kunne man sige om svarene fra udenrigsministeren, der var ledsaget af tre rådgivere fra sit ministerium. I stedet for at besvare nogle af spørgsmålene, holdt han lange taler om vigtigheden af Ukraines frihedskamp mod de russiske invasionsmagter og vigtigheden af at bekæmpe russisk

desinformation. Han sagde, at det var vigtigt for Danmark at hjælpe Ukraine med at bekæmpe russisk desinformation, men at det skal ske på en måde, der styrker og ikke underminerer ytringsfriheden.

Da Krarup gentagne gange adspurgte ham, om han var enig i, at det var en skandale, at lovlydige danske eksperter blev udpeget og sat på en liste for at intimidere dem og andre til at holde op med at bruge deres ytringsfrihed, sagde udenrigsministeren blot, at han selvfølgelig var for ytringsfrihed. På spørgsmålet om hvad han havde foretaget sig i forbindelse med offentliggørelsen af listen, der omfattede personer fra Danmark, svarede han, at han havde bedt den danske ambassade i Ukraine om at undersøge sagen, og at udenrigsministeriet stadig ventede på en ukrainsk respons. Når de modtager det, vil han meget gerne møde op foran udvalget igen og berette, hvad Ukraine har svaret.

Udenrigsministeren bestræbte sig ihærdigt på at undgå at kritisere Ukraines regering i sagen, men talte i stedet om den forfærdelige situation som Ukraine er i, og hvorfor vi skal støtte dem, så de kan vinde krigen mod Rusland.

Krarup hæftede sig ved, at ukrainske embedsmænd på et rundbordsmøde, sponsoreret af det amerikanske udenrigsministerium, talte om "informationsterrorister", der skulle stilles for en "militærdomstol", men udenrigsministeren insisterede på, at det ikke havde noget med personerne på listen at gøre, og at Danmark ikke havde modtaget nogen officiel anmodning fra Ukraine i sagen. Krarup fremhævede også, at en Zelenskij-rådgiver havde ytret sig om, at disse udlændinge skulle underkastes "militær bodshandling/renselse".

På et spørgsmål om, hvad Udenrigsministeriet havde foretaget sig for at sikre sikkerheden for personerne fra Danmark på listen, svarede han, at det var et anliggende for politiet og ikke for hans ministerium.

Christian Juhl fra Enhedslisten, der var mødeleder og den eneste øvrige tilstedeværende parlamentariker ved samrådet, blev til sidst også lidt træt af udenrigsministerens ikke-svar og forsikrede, at han havde arbejdet meget for at bistå Ukraine siden den 24. februar; men uanset om vi støtter dem, så skal de stadig overholde visse regler. Han spurgte udenrigsministeren, om han ville insistere på, at der skal være ytringsfrihed i Ukraine på trods af, at der er krig, om ikke kun Rusland, men også Ukraine skal stilles til ansvar for krigsforbrydelser, og om udenrigsministeriet havde undersøgt, om der var hold i den ukrainske påstand om, at de tre fra Danmark på den ukrainske liste spredte "en russisk fortælling". Udenrigsministeren svarede ikke på spørgsmålene ud over at sige, at Danmark naturligvis var imod krigsforbrydelser, og at Rusland begik adskillige af dem og skulle stilles til ansvar.

Det mest sandfærdige svar fra udenrigsministeren kom, da Krarup gik i rette med ham for gentagne gange at forsøge at bagatellisere sagen ved at påstå, at listen ikke længere var online. Hun tilbød ham en kopi af listen, og sagde at hun vidste, at alle de oplysninger, der var blevet stillet til rådighed for hende, også var blevet sendt til udenrigsministeriet. Ministeren svarede, at det var rigtigt, at udenrigsministeriet havde modtaget al udførlig dokumentation fra Schiller Institutet.

link til Folketingets hjemmeside med den tilsendte dokumentation:

<https://www.ft.dk/samling/20211/almdel/URU/bilag/264/-2610711.pdf>

Under hele samrådet nægtede udenrigsministeren gentagne gange, at kritisere den ukrainske regering og dens myndigheder for at have sat tre personer fra Danmark på sortlisten over 72 udlændinge, og Krarup kritiserede gentagne gange ministeren for at have udrettet så lidt i sagen. Efter at ministeren havde været konfronteret med disse forespørgsler i en time, hastede han og hans rådgivere ud af døren.

Schiller Instituttets brev til Udenrigsministeren og Udenrigsudvalget på Folketingets hjemmeside:

Download (PDF, Unknown)

**Videoerne og talerlisten (Se de andre videoer her):
Schiller Instituttets videokonference i anledning af 100 år efter Lyndon LaRouches fødsel:
d. 10-11. september kl. 16.00 dansk tid eller senere.
Inspiration til menneskeheden for at overleve den største krise i verdenshistorien**

Panel II:

Panel III:

Panel IV:

,

Lørdag d. 10. september KL. 16 eller senere

Panel I

Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien

Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil følge efter hovedtalen af Helga Zepp LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil danne rammen om diskussionen.

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute

Tributes to Lyndon LaRouche on the Occasion of His 100th Birthday:

* **Jozef Mikloško** (Slovak Republic), former Vice Premier, Czechoslovakia

- **Ding Yifan** (China), Deputy Director, Research Institute of World Development, China Development Research Center

Other Remarks:

1. **Prof. Georgy Toloraya** (Russian Federation), Deputy Chairman of the Board, Russian National Committee on BRICS Research: "How We Managed to Bring the World to the Edge"
2. **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.), Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: "America Alone in a Changing World?"
3. **Ray McGovern** (U.S.), former Senior Analyst, U.S. Central

intelligence Agency (CIA); Founding Member, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

Question and Answer Session

Panel II

Værn om retten til at tænke! Sig fra over for sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandhed

Adskillige prominente personer, der er omfattet af en ukrainsk sortliste, deltager i paneldiskussionen. Hvis denne offensiv ikke stoppes, kunne det betyde det nuklear tilintetgørelse.

Music

Moderator: Harley Schlanger, The Schiller Institute

- **Diane Sare** (U.S.), Candidate for United States Senate, 2022 (N.Y.), LaRouche Party: Keynote Address: "The Best of All Possible Worlds"
- **Gretchen Small** (U.S.), Executive Intelligence Review: "Shut Down Ukraine's Center for Countering Disinformation, Global NATO's Thought Police!"
- **Col. Richard H. Black** (ret.) (U.S.), former head of the U.S. Army's Criminal Law Division at the Pentagon, former Virginia State Senator: "Forbid Unlawful Efforts to Silence American Citizens"
- **George Koo**, Retired Business Consultant; Chairman, Burlingame Foundation: "America Must End Funding a Hit List"
- **James Jatras** (U.S.), former diplomat, former Advisor, U.S. Senate Republican Leadership: "Schiller Institute: Lightning Rod to Meet Perilous Times" (3 min.)
- **David T. Pyne** (U.S.), Deputy Director of National Operations for the EMP Task Force on National and Homeland Security: "How Is Promoting a Realistic Peace Plan a 'War Crime'?"

- **Igor Lopatonok** (U.S.), Director and Author of documentary *Ukraine on Fire: “Shut Down the Nazi Kill List: It Is Not Just in Ukraine”*
- **Bradley Blankenship** (U.S.), “A Young U.S. Journalist’s View of America’s Criminal War Policy and the Attempt to Silence Me”

Question and Answer Session

Søndag d. 11. september KL. 16 eller senere

Panel III

Præsentation af LaRouche-biblioteket: LaRouche i dialog med verdens nationer

Aldrig tidligere viste videooptagelser vil blive offentliggjort på dette panel, som vil fremme en intens og absolut nødvendig dialog om menneskehedens universelle natur og LaRouches unikke indsigt i den rolle, som individers og nationers suveræne kreativitet spiller for menneskets varige overlevelse.

Music

Moderator: Dennis Small, Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation

- **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation: Keynote Address
- **Lyndon LaRouche Video Presentation:** “LaRouche in Dialogue with the Nations of the World”
- **John Sigerson** (U.S.), Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation: “A Tour of the Digital LaRouche Library”
- **Gretchen Small** (U.S.), President, LaRouche Legacy Foundation: “Upcoming: Vol. II of the Collected Works of Lyndon LaRouche”

Question and Answer Session

Panel IV

Optimismens kunst: At anvende det klassiske princip til at ændre verden

En diskussion om sandhed og skønhed i kunst og videnskab og disses roller i den strategiske kamp for at besejre det onde oligarkiske system, som i kraft af sin undertrykkelse af den menneskelige kreative ånd fortaber sig selv. En voksende international LaRouche-ungdomsbevægelse er vitterligt den centrale kraft til at ændre fortabelsens kurs.

Music

Moderator: Jason Ross, The LaRouche Organization

- **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute: Keynote Address: "Leibniz and America: The Best of All Possible Revolutions"
- **Megan Dobrodt** (U.S.), U.S. President, The Schiller Institute: "LaRouche's Principle of the Human Mind: Kepler and Our Harmonic Universe"
- **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et Progrès, former Presidential Candidate: "Optimism to Recover from our Mortal Illness"
- **Anastasia Battle** (U.S.), Editor, *Leonore* magazine

Question and Answer Session

Baggrund:

I dag gennemlever vi alle det farligste øjeblik i hele den kendte historie. Atomkrig, sult og hungersnød uden fortilfælde såvel som den hurtige overførsel af nye typer af sygdomme, foregår alle på én gang, tilskyndet af den malthusianske politik fra en vanvittig fraktion af den transatlantiske elite. De iværksætter krig efter krig, kup efter kup, hvilket, uanset hvor meget de benægter det, kan føre til milliarder af menneskers død gennem et termonukleært blodbad, måske allerede på kort sigt.

De selvtilfredse, konsuler fra den anglofile sfære, som betegner udformningen af deres "unipolære globale" diktatur for "demokratiets march", hævder deres ret til at invadere en hvilken som helst nation "for at redde planeten", men hyler i protest, når Rusland efter den voldelige omstyrtelse af det valgte statsoverhoved i Ukraine i 2014, en otteårig krig og tilsidesættelsen af de FN-støttede Minsk-aftaler, iværksætter militære aktioner. Ikke alene er relationerne mellem Rusland og USA/NATO på et historisk lavpunkt, men provokationerne i forhold til Kina ligger ikke langt bagefter. Det afrikanske kontinent og nationer i Asien og Sydamerika får besked på at vælge mellem den udspekulerede konstruktion "USA/NATO vs. Rusland/Kina", men er det ikke i virkeligheden den gamle kolonialisme i nye klæder med etiketter som "klimasikkerhed", "autokratier vs. demokratier" osv.

Dette perspektiv må forkastes til fordel for etableringen af en ny, inkluderende global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med en avanceret global sundhedsplatform, herunder fødevarer, vand og andre sundhedsmæssige nødvendigheder, som det umiddelbare samarbejdsområde mellem nationerne. I stedet for samarbejde, får nationer i dag at vide, at de skal indtage et moralsk standpunkt i konflikter, som de ikke har iværksat, som de ikke har givet deres samtykke til, og som de ikke er i stand til at forklare deres egne befolkninger. Det koster sædvanligvis liv og formuer og er ikke til gavn for nogen. Men verden har bevæget sig videre fra den unipolære dominans i 1990. Hundrede og halvtreds nationer har begivet sig på en helt anden vej, undertiden omtalt som Bælte- og Vej-Initiativet, i virkeligheden en ny proces med en helt anden orientering med det formål at etablere en harmoni af interesser – økonomiske, videnskabelige og kulturelle – og ikke et diktatur af "demokratier".

Verden er først nu, hundrede år efter hans fødsel, ved at erkende, hvor avancerede Lyndon LaRouches økonomiske idéer og prognoser har været i løbet af de forgangne mere end halvtreds

år. Fra den 15. august 1971, hvor den amerikanske dollar blev afkoblet fra guldstandard, til LaRouches økonomiske rapport fra juni 2014, der præsenterer "Fire nye Love" til at redde USA og verdensøkonomien, formulerede Lyndon LaRouche løsninger for hver fase af de seneste årtiers kriser. Formålet med denne konference er at drøfte og foreslå løsninger, baseret på LaRouches principper for fysisk økonomi, som stadig, selv på dette sene tidspunkt, kan redde menneskeheden fra det, der kunne synes at være, men ikke behøver at være, vejen til selvdestruktion, sågar selvudslettelse.

Tilmelding her for at modtage opdateringer, talerlisten og linkene direkte til din e-mail.

Det ville også kunne ses på denne side.

Læs også:

**Hundredårsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag:
Lyndon LaRouches idéer vil forme menneskehedens
fremtid.
af Helga Zepp-LaRouche**

Algerisk TV omtaler Schiller Instituttet versus den ukrainske sortliste

Den 16. august 2022 (EIRNS) – Algeriets internationale tv-kanal (AI24News) satte fokus på Schiller Instituttets rolle, som resulterede i den ukrainske regerings forsøg på at sætte det på sortlisten. Tv-værten Rahim var i sit politiske

nyhedsprogram vært for et panel bestående af tre personer, herunder bl.a. Ulf Sandmark fra Schiller Instituttet i Sverige. De to øvrige deltagere i panelet var Gregory Simmons, lektor ved Uppsala Universitet i Sverige, og Valentin Yakushik, professor i internationale relationer i Kiev, Ukraine.

Rahim spurgte Sandmark: "Hvad mener du om listen med navne, herunder Schiller Instituttet, som den ukrainske regering betragter som krigsforbrydere?" Der blev fremvist en artikel fra Schiller Instituttets hjemmeside, herunder et billede af Helga Zepp-LaRouche, og hun blev omtalt i særlig grad. I det otte minutter lange afsnit, blev der uddybet materiale, baseret på artiklen: "Responses to Ukraine's Nazi Hit List from Around the World", som programmet havde modtaget blot to timer tidligere. Selv om udsendelsen var blevet udarbejdet på baggrund af de farlige, nylige angreb på de ukrainske atomkraftværker, sørgede Rahim for, at programmet også omtalte Kievs sortliste i en åbenlys bestræbelse på at beskytte vores ret til ytringsfrihed.

Sandmark fik lejlighed til at orientere publikum om konferencerne for en Ny Arkitektur for Fred og Udvikling, og den politik som Helga Zepp-LaRouche har formuleret herom. Han rapporterede tillige om den internationale mobilisering rettet mod sortlisten, og om den tilbagetrækning som Kievs nationale sikkerhedsråd har foretaget ved at fjerne den sorte liste fra deres Center for Bekæmpelse af Desinformations hjemmeside. I betragtning af inddragelsen af det amerikanske og det britiske udenrigsministerium var dette ikke noget lille klynk om at "give op". Sandmark erklærede, at denne sejr nu skal anvendes til at tilskynde til fred i Ukraine.

Tv-kanalen postede belejligt det otte minutter lange afsnit med titlen: "Ukraine labels Schiller Institute leaders and others as 'war criminals'" –

<https://youtu.be/Jeo7FecbbWw> separat fra hele programmet – <https://youtu.be/h7BW-Xgae18>

Ideer i aktion: LaRouches indflydelse udbredes i det Globale Syd

Den 16. aug. 2022 (EIRNS) – LaRouche-talsmand Harley Schlanger blev mandag interviewet på Pakistans PTV og tirsdag på Irans Press TV. Onsdag vil han blive interviewet på Algeriets offentlige tv-station AL24, to dage efter at Ulf Sandmark optrådte i samme program.

PTV-programmet behandlede spørgsmålet om, hvad udenrigsminister Blinkens erklæring om forbedring af de amerikansk-pakistanske forbindelser egentlig indebærer. De to andre kommentatorer fortalte grundlæggende, at de håber, at det betyder, at USA anerkender Pakistans indflydelse, at man tilstræber en balance med Indien osv. Harley ændrede diskussionen, og sagde at det ville være tåbeligt at stole på alt, hvad Blinken siger, med henvisning til hans rolle som talsmand for "Rules-Based Order" (RBO), dvs. USA's globale herredømme. Det er rigtigt, at Pakistan har en rolle at spille, men ikke ved at underordne sig USA. Han talte om BRICS, SCO og den nye orden, der er ved at opstå, og som Blinken på vegne af britiske imperiale geopolitiske doktriner er indsat for at sabotere. Værten bad de andre om kommentarer hertil, og de opgav deres geopolitiske jargon og var enige i, at den gamle orden er i forfald. Her er linket til programmet: <https://youtu.be/pgS5UYZ5V8I>.

På Press TV blev Harley sat sammen med Scott Ritter for at diskutere Putins kommentarer om den provokation, som Pelosis rejse til Taiwan havde til hensigt at fremprovokere, og hans udtalelse om, at USA udnytter Ukraine til at forlænge krigen.

Harley indledte og udtalte, at USA og NATO bruger krigen til at svække Rusland, og at Pelosis besøg var beregnet til at provokere Kina. Det ville være tåbeligt for USA at indlede en krig med Kina, da de ikke kan vinde. Ritter var helt enig, og sagde at alt, hvad USA råder over til at udfordre Kina, er Stillehavsflåden, men at dette ikke er Anden Verdenskrig, og at flåden ville blive ødelagt "i løbet af et øjeblik". Ikke alene mangler USA en "modvægt" til Kinas militær, men det råder heller ikke over nogen økonomisk eller diplomatisk plan. Ritter udtalte, at dette svarer til USA's og NATO's standpunkt i Ukraine, da der ikke er nogen mulighed for, at Ukraine vil vinde krigen mod Rusland. I stedet handler landet i desperation og beskyder atomkraftværket, hvilket han påpegede, at Zelenskyj indrømmede at have gjort. Dette er en forfærdelig krigsforbrydelse, erklærede Ritter.

De to talte om den "Globale NATO"-strategi, som et forsvar af ordningen efter Den kolde Krig. Harley anførte, at denne gamle orden er ved at bryde sammen, og redegjorde for Schiller Instituttets mobilisering for en ny finansiel og strategisk arkitektur. Da han blev bedt om at kommentere dette, svarede Ritter, at han er optimistisk i denne henseende. RBO er i tilbagegang, verden er i forandring. Det er USA, som i stigende grad er isoleret, tilføjede Ritter og henviste til den økonomiske skrøbelighed i Europa. Da han blev bedt om et resumé, omtalte Harley fremkomsten af det Globale Syd, BRICS, SCO, den voksende følelse af frihed blandt de nationer, der var en del af den Alliancefri Bevægelse (NAM), og hvad Schiller Instituttet er i færd med for at bevidstgøre befolkningerne i de vestlige lande om denne forandring.

Efter programmet takkede den ansvarlige Harley og sagde, at det var "en fremragende dialog", hvorefter han tilbød et nyt program snarest muligt.